MARS 2021

Liahona

Visar oss alla vägen till Jesus Kristus

KVINNOR OCH DEN PÅGÅENDE ÅTERSTÄLLELSEN

KVINNORS INFLYTANDE

Budskap från president Ballard, sidan 8

PRÄSTADÖMETS KRAFT

Undervisning från kyrkans kvinnliga ledare, sidan 12

FOTON CODY BELL

KYRKAN FINNS HÄR

Hongkong,
Folkrepubliken Kina

De flesta tänker på Hongkong som en livlig hamnstad full av människor. Men i förorterna är det inte lika mycket folk. Medan en granne ser på har en tregenerationsfamilj av medlemmar i kyrkan roligt tillsammans i en park nära sin lägenhet.

Antalet medlemmar har fördubblats de senaste tio åren

6 stavar, 1 mission, 1 tempel

1949: Missionskontoret upprättades

När vi visar genuin omsorg om andra

I tåget i Hongkong syns mamma Carrie Shuk-fan Leung och dottern Shayla Suet-yee Leung. På frågan om vad tjänande är svarar syster Carrie Leung: ”När vi visar genuin omsorg om dem omkring oss så tjänar vi dem.”

”Sannerligen säger jag dig: Alla de som tar emot mitt evangelium är söner och döttrar i mitt rike.”

LÄRAN OCH FÖRBUNDEN 25:1

HAN BOTADE MÅNGA, AV J. KIRK RICHARDS, FÅR EJ KOPIERAS

Världen behöver trofasta kvinnor

Ända sedan moder Evas första dagar har kvinnor haft en avgörande roll i att uppfylla Guds plan för hans barn. Den här månaden har vi möjligheten att lära oss mer om några av de kvinnor som var pionjärer under den första tiden av evangeliets återställelse. Vi kan till exempel läsa om Emma Smiths mod på sidan 25. När vi studerar Läran och förbunden 25 hör vi Herrens ord när han ber henne skapa en samling heliga psalmer.

Återställelsen fortsätter i vår tid och världen behöver trofasta kvinnors betydelsefulla bidrag mer än någonsin. På sidan 12 kan du läsa om hur de av oss som är generalämbetsmän i kyrkan har sett prästadömets kraft verka i våra liv. Den här prästadömskraften, som är tillgänglig för både män och kvinnor, är det som gör att Guds verk kan fortsätta på jorden. Du kan också läsa ett budskap från president M. Russell Ballard på sidan 8 om kvinnorna som bidrog till att forma hans liv.

Oavsett vår könstillhörighet, ålder, ras eller andra omständigheter, är vi alla älskade barn till Gud med ett gudomligt arv och en gudomlig potential.

Med vänlig hälsning,

Joy

President Joy D. Jones
Primärs generalpresident

"Varje kvinna har en unik blandning av förmågor och talanger som alla är gudagivna gåvor."
– President Jean B. Bingham, sidan 13

HUVUDARTIKEL

Officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

March 2021
Vol. 146 No. 3
Liahona 17466

OMSLAG

Foto Christina Smith

INNEHÅLL

6 Evangeliets grunder:
Jesus Kristus bad oss ta sakramentet

8 **Kvinnornas oumbärliga roll**
M. Russell Ballard
Guds verk kan inte nå sin bestämmelse utan systrarna i kyrkan.

12 **Upplevelser av prästadömets kraft**
Kvinnor som är med om att leda kyrkan berättar hur de blir välsignade genom prästadömet.

16 **Sista dagars heliga berättar**
Berättelser om tro från medlemmar runtom i världen.

20 Stödverksamhetens principer:
Hur vi kan stötta varandra i våra ansträngningar att använda medier på ett klokt sätt

22 Till föräldrar:
Sakramentet och musik

24 **Tillbakablick på generalkonferensen i oktober 2020**

30 **Låt musiken ha en central roll i vår gudsdyrkan**
Jan Pinborough
Mer än någonsin behöver vi andligt stöd genom andlig musik.

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring
De tolv apostlarnas kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares
Redaktör: Randy D. Funk
Rådgivande: Marcos A. Aidukaitis, Michelle D. Craig, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Jeremy R. Jaggi, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Bradley R. Wilcox
Verkställande chef: Richard I. Heaton
Chef för kyrkans tidskrifter: Aaron Johnston
Verksamhetschef: Garff Cannon
Redaktionschef: Adam C. Olson
Biträdande redaktionschef: Ryan Carr, C. Matthew Flitton, Mindy Selu
Tidskriftsassistent: Enish C. Dávila
Text och redigering: Garrett H. Garff, Chakell Wardleigh Herbert, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Richard M. Romney, Margaret Willes
Art director: Tadd R. Peterson
Design: Fay Andrus, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr
Samordnare av immateriella rättigheter: Collette Nebeker Aune
Produktionschef: Ammon Harris
Produktion: Ira Glen Adair, Andrea Bird, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrissa M. Smith
Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris
Tryckerichef: Steven T. Lewis
Distributionschef: Nelson Gonzalez
Översättning: Översättningstjänst Mariatorget 1A 118 48 STOCKHOLM:
Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@churchofjesuschrist.org
För prenumeration och priser utanför USA och Kanada, gå till store.churchofjesuschrist.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller församlings- eller grensledare.
Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg
Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof
Redaktör: Terez Nilsson
Kromhult 202
241 65 Harlösa
Tfn: +46708-430416
E-post: terez.nilsson@gmail.com
Distribution

34 Sång Han sände sin Son
Mabel Jones Gabbott och Michael Finlinson Moody (arrangerad av Sally DeFord)

40 Trofast åldrande:
"Jag är ingen bebis, morfar"
Michael R. Morris

KOM OCH FÖLJ MIG

25 Kvinnor i början av återställelsen: Emma skyddade skrifterna
Jennifer Reeder
En höjdpunkt i Emma Smiths liv.

26 Läran och förbunden 20–29
Veckovisa artiklar som stöd i dina studier av Läran och förbunden.

36 Kyrkans tillkomst
Benjamín De Hoyos
Frälsarens kyrka har återställts tillsammans med många välsignelser.

UNGA VUXNA

42 Hur vi blir bättre förvaltare av den jord som Gud har skapat åt oss
Marcus B. Nash
Ju bättre vi tar hand om världen, desto mer inspirerar och upplivar den oss.

46 Vad ofrivillig barnlöshet har lärt mig om hur vi ska föröka oss och uppfylla jorden
Jean Yellowhorse
Under tiden som jag väntade på att få barn lärde jag mig att föröka och uppfylla jorden på andra sätt.

48 Mer för dig!
Se vilka andra digitala artiklar som finns för unga vuxna den här månaden.

INFÄLLDA LOKALA SIDOR

Hitta artiklar om ditt område i kyrkan, infällda efter tillgång, mitt i *Liahona.*

ENDAST DIGITALA ARTIKLAR

Den här artikeln finns i det här numret i Evangeliebiblioteket.

Rättfärdiga kvinnors hjältemodiga inflytande
Jocelyn Turley

YTTERLIGARE LÄSFORMAT

Hitta nummer av tidskriften i ljudformat, digitalt format och utskriftsformat på liahona.ChurchofJesusChrist.org. Använd länken på den sidan för att dela frågor, feedback eller upplevelser.

Du kan också nå oss via e-post på liahona@ChurchofJesusChrist.org eller via vanlig post på:
Liahona, floor 23
50 E. North Temple St.
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för medlemsuppteckningar och statistik, Sveagatan 8A 441 32 Alingsås
Prenumerationsinformation
Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta kundtjänsten.
Tel: 08-500 655 20
E-post: rcstockholm@churchofjesuschrist.org
Internet: store.churchofjesuschrist.org
Priset för en helårsprenumeration är SEK 90:00 som insättes på bankgiro 5270-5092. Ange Liahona och språk.
Skicka manuskript och frågor online till liahona.churchofjesuschrist.org; via post till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA eller via e-post till liahona@churchofjesuschrist.org.
Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, isländska, indonesiska, italienska, japanska, khmer, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)
© 2020 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.
Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material från *Liahona* kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@churchofjesuschrist.org.
For Readers in the United States and Canada: March 2021 Vol. 146 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Jesus Kristus bad oss ta sakramentet

Vi blir renade och helade genom att minnas vår Frälsare varje vecka.

Innan Jesus Kristus dog åt han vad som har kommit att kallas Jesu sista måltid. Vid slutet av måltiden introducerade han sakramentet för sina följare. Han bröt bröd och välsignade det. ”Gör detta för att minnas mig”, sa han (Luk. 22:19). Sedan välsignade han en bägare med vin och lät den gå runt.

En del av vår trosutövning varje vecka

När Jesu Kristi kyrka återställdes till jorden blev sakramentet en del av trosutövningen varje vecka. Under kyrkans sakramentsmöte välsignas sakramentet och delas ut av dem som innehar prästadömet. De uttalar en bön från skrifterna (se L&F 20:75–79). Sedan äter varje person i församlingen bröd och dricker vatten för att minnas Jesus Kristus och hans offer för oss, på det sätt han bad oss göra det.

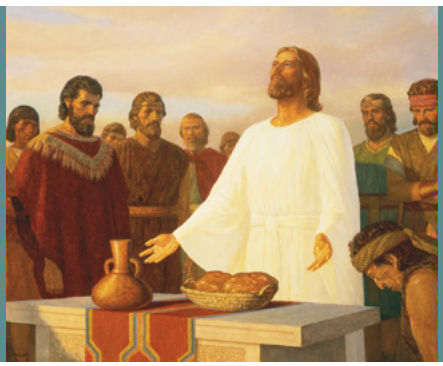
Förberedelser inför sakramentet

För att bli redo att ta del av sakramentet bör vi ärligt tänka på våra liv och val. Vi bör omvända oss från den gångna veckans felsteg och synder, vilket innefattar att vi ber Gud om förlåtelse. Vi behöver inte vara fullkomliga för att ta sakramentet, men våra hjärtan bör vara ödmjuka.

Mer än bröd och vatten

Det är en helig stund när vi tar del av sakramentet. Sakramentsbönerna påminner oss om att vi, genom att ta del av brödet och vattnet, minns Jesu Kristi kropp och blod som han gav för oss. Vi lovar att följa honom och leva ett kristet liv. Vi lovar att försöka hålla Guds bud. I gengäld blir vi tröstade, vägledda och helade av den Helige Anden.

Förnyelse av förbund

När de av oss som är döpta tar sakramentet med ett rent hjärta, förnyar vi de förbund vi ingick vid dopet. Det innefattar att vi tar emot den Helige Anden och blir renade från synd som om vi blev döpta igen. Det här är det hopp och den nåd som Jesus erbjuder oss var och en. Det är aldrig för sent att omvända sig och få förlåtelse.

Vad säger skrifterna om sakramentet?

Vi bör rannsaka oss själva andligen, ärligt utforska vårt inre innan vi tar sakramentet (se 1 Kor. 11:28).

Efter sin uppståndelse visade Jesus sitt folk på den amerikanska kontinenten hur de skulle ta sakramentet (se 3 Ne. 18).

Nutida profeter har sagt att vi ska använda bröd och vatten till sakramentet, men vad vi äter eller dricker är egentligen inte så viktigt (se L&F 27:2). Ibland behöver de som har allergier använda någon annan brödliknande substans. ■

Ord att minnas

Vi hoppas att du har tyckt om att lära dig om sakramentet. Här är några andra evangelietermer som du kan lära dig om i det här numret:

Prästadömet: Guds kraft här på jorden (se s. 12).

Understödja: när vi räcker upp handen i kyrkan för att visa att vi stödjer någon i dennes ämbete (se s. 27).

Tusenårsriket: tusen år av fred som ska inträffa när Kristus kommer tillbaka (se s. 29).

Psalmer: andliga sånger för gudsdyrkan i kyrkan och i hemmet (se s. 30).

NATTVARDENS INSTIFTANDE, AV CARL HEINRICH BLOCH; FOTOGRAFI AV UNG KVINNA SOM BER, AV ANGELA SUITTER; BÖNEN I GETSEMANE, AV DEL PARSON; ATT NI ALLTID KOMMER IHÅG MIG, AV GARY L. KAPP; FÅR EJ KOPIERAS

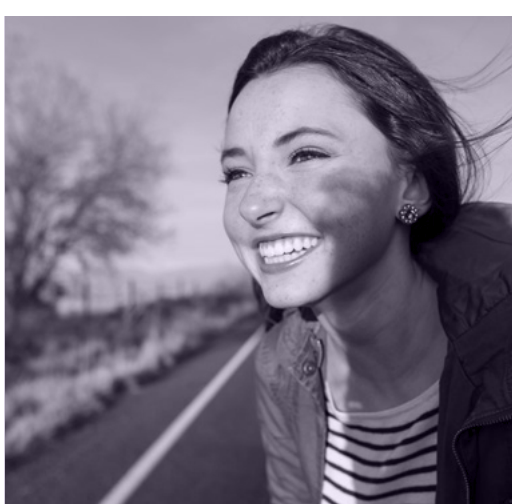

President M. Russell Ballard
tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum

Kvinnornas oumbärliga roll

Guds rikes verk kan inte uppfylla sitt sanna syfte utan att gå framåt hand i hand med de trofasta, underbara systrarna i kyrkan.

Kvinnor har ett förunderligt inflytande. Inga andra kan bidra till att evangeliets rike går framåt och göra världen till en bättre plats så som de kan.

När ni systrar förenar er med andra kvinnor i förbundet i enighet och harmoni finns det inga gränser för ert goda inflytande. Jag har bevittnat ert betydelsefulla och eviga inflytande hos enskilda såväl som i familjer, och jag har sett det i oräkneliga kulturer och länder runtom i världen.

Jag har sett vad ni kan åstadkomma i grenar, församlingar, stavar, missioner, tempel och i ledarskapsuppdrag i kyrkan. Era bidrag – i små och stora företag och välgörenhetsorganisationer såväl som i medborgar-, utbildnings-, hälso- och idrottsorganisationer – är omätbara.

Kvinnor i råd

I många år har jag talat om kraften i de råd som trofasta kvinnor deltar i. Era insikter och råd är absolut nödvändiga. Herren har i dag rikligen välsignat kyrkan och världen för att fler systermissionärer trofast tjänar i ledarskapspositioner i missionerna och deltar i missionernas ledarskapsråd. Fler tar emot sin begåvning tidigare och utökar därmed det antal tempelförbundskvinnor som verkar i kyrkan. De kvinnliga ledarna i generalpresidentskapen ber och talar under generalkonferensen.

Kvinnor i skrifterna

En del kvinnor önskar att de kunde hitta fler berättelser om kvinnor i skrifterna och i kyrkans historia. Vi behöver utveckla förmågan att se deras inflytande, som en ung syster gjorde. Hon sa: ”Mormon måste ha haft en fantastisk fru som uppfostrade en sådan enastående son som Moroni!”

Om du tittar efter noggrant och i rätt anda kan du hitta liknande tecken på omsorgsfull fostran överallt i skrifterna.

I ett antal år nu har kyrkan särskilt uppmärksammat kyrkans trofasta systrar och deras bidrag. Jag uppmanar er att till exempel undersöka temat ”Women of Conviction” [Kvinnor med övertygelse] på history.ChurchofJesusChrist.org.

Pionjärsystrarna hade en anmärkningsvärd roll. När en författare som inte var sista dagars helig skrev om pionjärerna, förklarade han att ”deras kvinnor var otroliga”[1].

När vi söker efter och finner kvinnor i våra skrifter och i vår historia kan vi tydligare se vilken kraft och vilket inflytande kvinnor har i familjen, i samhället, i kyrkan och i världen.

Balansgången bland valmöjligheter

Under min livstid har vi sett många kvinnor utses och väljas till offentliga ämbeten, fylla positioner som

Vi ser uppfyllelsen av Joseph Smiths profetiska vision i och med att nya möjligheter och framsteg för kvinnor öppnar sig på sätt som saknar motstycke.

verkställande direktörer för stora företag och organisationer, och i växande antal antas till prestigefyllda utbildningar inom handel, juridik och medicin.

Joseph Smith sa till Hjälpföreningen år 1842: ”Jag vrider nu om nyckeln för er i Guds namn, och denna förening skall nu glädja sig och kunskap och intelligens skall flöda ner från och med denna tidpunkt. Detta är början till bättre dagar för [kvinnor].”[2]

Vi ser uppfyllelsen av hans profetiska vision i och med att nya möjligheter och framsteg för kvinnor öppnar sig på sätt som saknar motstycke. Balansgången bland alla möjligheter som ligger öppna kan vara en utmaning. I slutänden måste de flesta av oss välja mellan konkurrerande alternativ.

Vi har förstås det gudomliga mönster att följa som beskrivs i ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, men vi vet att jordelivet kan vara komplicerat. Många kvinnor är ensamstående under långa tider. En del kvinnor är gifta. Andra blir ensamstående när maken dör eller när de skiljer sig. Och en del kvinnor kanske aldrig gifter sig.

Om vi likväl är trofasta och håller ut intill änden kan inga rättfärdiga önskningar förnekas oss, och i slutänden får vi ta emot *alla välsignelser*. Var och en av er måste komma till insikt om Herrens vilja angående er, utifrån de valmöjligheter ni har.

När du en gång vet vad Herren vill kan du gå framåt i tro och uppfylla ditt personliga syfte.

Välsignelser i beredskap

Om medlemmar i kyrkan som tillber Gud i templet är lyhörda, kommer de att inse att Herren har underbara välsignelser i beredskap åt sina trofasta döttrar och söner under hela evigheten.

Och vilka är dessa välsignelser? Den här i sammanhanget passande insikten från president Dallin H. Oaks, förste rådgivare i första presidentskapet, förklarar dem: ”Syftet med jordelivet och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas uppgift är att förbereda Guds söner och döttrar för deras bestämmelse: att bli som våra himmelska föräldrar.”[3]

Berättelsen om evangeliet är en familjeberättelse – varken mer eller mindre. Den börjar med himmelska föräldrar och slutar med barn som tar sig igenom jordelivets ibland spännande, ibland överväldigande utmaningar tillbaka till sitt himmelska hem efter att ha tagit emot alla de förrättningar som är nödvändiga för evig upphöjelse.

Det är berättelsen om våra liv. Gud har gett oss helhetsbilden, men överlåter åt oss att utarbeta detaljerna genom våra val och vår trofasthet. Ett utomordentligt lyckligt slut är berett åt alla som önskar det. Men innan vi kan göra anspråk på det måste vi bli mer än bara hans barn – vi måste bli hans lärjungar.

Kvinnor som Kristi lärjungar

Livet är fullt av distraktioner som har potential att leda oss bort från kyrkans grundläggande lärdomar – speciellt den om Jesu Kristi försoning.

Profeten Joseph Smith sa: ”De fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus, att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen. Allt annat som tillhör vår religion är endast tillägg till detta.”[4]

Det centrala i vårt budskap är Jesu Kristi försoning!

Den är vår främsta grundvärdering. Den är vårt doktrinära fokus. Den utgör hjärtat och själen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Om du ännu inte har känt sanningen och kraften i Frälsarens försoning i ditt liv, uppmanar jag dig att på nytt fokusera på återställelsens centrala budskap – ett budskap som förkunnar att vi kan bli ”fullkomliggjorda genom Jesus, det nya förbundets medlare, som åstadkom denna fullkomliga försoning genom att utgjuta sitt eget blod” (L&F 76:69).

Systrar, jag ber er göra vad som än krävs för att hålla er fokuserade på återställelsens enkla och centrala budskap. Omfamna det. Förstå det. Ta det till er. Älska det. Berätta om det. Försvara det.

Kvinnor med förbundens kraft

Jag vill nu be er göra detsamma som profeten Joseph Smith bad systrarna i Hjälpföreningen att göra. ”Hjälpföreningen är inte enbart till för att hjälpa de fattiga utan också för att rädda själar”, sa han.[5]

”Varje syster i den här kyrkan som ingått förbund med Herren har ett gudomligt uppdrag att bidra till att rädda själar, att leda världens kvinnor, att stärka hemmen i Sion och att bygga upp Guds rike.”[6] Jag ber er hjälpa oss att föra kyrkan framåt genom att ingjuta tro hos våra enskilda medlemmar.

Rättfärdiga och trofasta kvinnor har alltid haft en oumbärlig roll när det gäller att rädda själar och försvara Guds rike. Dock har ni kvinnor i den här sista tidsutdelningen speciellt viktiga roller och ansvar att uppfylla. Ni är kvinnor med beslutsamhet, tro, hängivenhet och handlingskraft.

Liksom trofasta kvinnor förr behöver ni lära er att använda den prästadömets myndighet som ni har begåvats med för att uppnå alla eviga välsignelser som ni kommer att erhålla.

Kvinnor i den här sista tidsutdelningen har speciellt viktiga roller och ansvar att uppfylla.

President M. Russell Ballards döttrar.

Jag ber vår himmelske Fader välsigna er så att ni kan känna frid och en rofylld förtröstan om att det ni gör i kyrkan är oumbärligt för den här världens tillväxt och förberedelse för den dag då Herren och Frälsaren säger ”det räcker” och kommer för att råda och regera.

Guds rikes verk kommer att gå framåt, men det kan inte uppfylla sin sanna bestämmelse utan att gå framåt hand i hand med er, trofasta och underbara systrar i kyrkan. ■

Från ett tal under Brigham Young Universitys kvinnokonferens ”Women of Dedication, Faith, Determination, and Action”, som hölls den 1 maj 2015.

SLUTNOTER

1. Wallace Stegner, *The Gathering of Zion: The Story of the Mormon Trail* (1964), s. 13.
2. Joseph Smith, i *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* (2011), s. 14.
3. Se Dallin H. Oaks, ”Dragning till samma kön”, *Nordstjärnan,* mars 1996, s. 15.
4. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 49.
5. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 448.
6. M. Russell Ballard, ”Rättfärdighetens kvinnor”, *Liahona,* dec. 2002, s. 39.

Upplevelser av prästadömets kraft

Kvinnor som hjälper till med att leda kyrkan fick frågan om vilken inverkan prästadömets kraft har i deras liv. Här är några av tankarna de delgav.

”Män och kvinnor har olika men lika viktiga uppgifter i hemmet och i kyrkan. Prästadömets kraft kan hjälpa varje person att uppfylla dessa ansvar så att alla har nytta av det.

Eftersom Guds prästadömes kraft finns på jorden i dag, finns stora välsignelser tillgängliga för alla värdiga medlemmar i kyrkan, oavsett om de är gamla eller unga, män eller kvinnor, ensamstående eller gifta.”

– President Joy D. Jones, Primärs generalpresident

”Tjänande får våra själar att växa, breddar våra perspektiv och gör att vi kan använda oss av Guds kraft i större mått. Herren vet det, men det gör också Satan. I sina ständigt alerta försök att avlägsna oss från Guds kraft vill motståndaren överväldiga oss eller få oss att känna att det vi har att erbjuda inte räcker till. …

Ifrågasätt aldrig en vänlig handling.

När vi avsiktligt gör tjänande till en del av vårt liv upptäcker vi Guds hemligheter. Vi upptäcker frid, får styrka och tar emot ökad kraft när vi tjänar vår Frälsare Jesus Kristus.”

– President Bonnie H. Cordon, Unga kvinnors generalpresident

”Kvinnor jämför sig alltför ofta med andra. Men sådana jämförelser får ingen av oss att må bra. Varje kvinna har en unik blandning av förmågor och talanger som alla är gudagivna gåvor. Bara för att du och jag är olika – liksom alla kvinnor är olika – innebär det inte att vi är värda mer eller mindre. Vi behöver hitta våra gåvor och utveckla dem, minnas vem som gav dem till oss och sedan använda dem i hans syften. När vi använder våra gåvor för att hjälpa andra får vi uppleva prästadömets kraft i våra liv.”

– President Jean B. Bingham, Hjälpföreningens generalpresident

ILLUSTRATIONER MATISSE HALES

”Sök ofta tillfälle att öka din kunskap om ’prästadömets lära’. Vi behöver var och en söka den här kunskapen för egen del.

Studier av skrifterna och nutida profeters ord ger en riklig grund för den här kunskapen att växa. Det gör även lydnad mot Guds bud och sann efterlevnad av de förbund vi ingått genom prästadömsförrättningar. Kunskap får vi ’rad på rad, bud på bud’ [2 Ne. 28:30]. Genom personlig uppenbarelse ska den ’falla över [vår] själ som himlens dagg’ [L&F 121:45].”

– Syster Lisa L. Harkness, första rådgivare i Primärs generalpresidentskap

”Vi är alla ute på en vandring. … Vi vandrar genom relationssvårigheter, ekonomiska problem och bekymmer med mental och fysisk hälsa. Vi vandrar genom överväldigande uppdrag och våra dagliga att-göra-listor. Somliga av oss vandrar kanske genom sorg eller genom ensamhet eller leda. Våra svårigheter ser olika ut, men alla har vi dem.

Bara för att vi håller våra förbund betyder inte det att de här svårigheterna tas bort, men det betyder att Herren lovar att vara med oss.”

– Syster Michelle D. Craig, första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

”Jag föreställer mig prästadömets kraft som en enda tunn, jämn vit tråd som kommer från Gud och löper in och ut, upp och runt, och verkar ha sin egen riktning i våra liv. Men med tiden uppenbarar sig ett utsökt mönster. Det mönstret täcker Guds altare, den heligaste platsen där vi binder på jorden och binder i himlen. …

Närhelst jag ser en altarduk i det heliga templet känner jag att den är en av templets mest kraftfulla symboler för hur Herren lånar ut sin kraft till sina trofasta barn för att kunna samla in och binda samman dem i ett utsökt, heligt mönster.”

– Syster Sharon Eubank, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

”Genom egna upplevelser i livet vet jag att vi kan få tillgång till Herrens prästadömskraft genom att hålla hans bud, ha tro och lita fullt på honom. …

Om vi håller oss trofasta kan vi ta emot dessa prästadömets krafter och välsignelser i alla aspekter av vårt liv. De kan ge oss skydd, tröst, styrka, frid och löften som sträcker sig in i evigheten. Genom denna prästadömskraft hjälper den Helige Anden mig att minnas de upplevelser i mitt liv som fortsätter att bygga upp mitt vittnesbörd och min tro på Gud.”

– Syster Cristina B. Franco, andra rådgivare i Primärs generalpresidentskap

”Många år har gått sedan jag tog emot min patriarkaliska välsignelse, men jag minns upplevelsen tydligt. …

Den upplevelsen har format många beslut jag fattat i livet. Jag visste att jag, för att kunna förverkliga välsignelserna jag ville ha behövde göra min del.

Jag ser nu att det finns ännu mer som vår himmelske Fader vill att jag ska ta emot – ännu mer än vad som uttalades i min patriarkaliska välsignelse.”

– Syster Becky Craven, andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

”Jag gick med i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga när jag var 26 år gammal. Även om jag hade en lugn känsla inom mig när jag följde min önskan att välsignas av Gud genom att ingå förbund med honom, vet jag att min kunskap om det förbundet bara var som ett litet frö vid den tiden.

Under åren som gått och allteftersom jag har gjort ansträngningar att hålla det dopförbundet och andra förbund jag ingått med vår himmelske Fader, känner jag att han har välsignat mig med en djupare kunskap om honom, om min Frälsare och om min roll som förbundsdotter till himmelska föräldrar.

– Syster Reyna I. Aburto, andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap ■

Hyllning till en seminarierektor

Joyann Bergevin, Washington, USA

Vi är ofta till välsignelse för andra utan att inse det.

Min man Jerrys hälsa hade sviktat i flera år när han blev seminarierektor för församlingarna som träffades i vårt möteshus. Jag tror inte att någon visste hur svårt det var för honom att stiga upp tidigt varje morgon – speciellt under de mörka kalla vintermånaderna – för att ta sig till vårt möteshus. En tid senare avled han.

Flera år efter Jerrys bortgång överraskades jag av ett rörande brev från en ung kvinna som hade flyttat iväg flera år tidigare. Hon hade stuckit in det i en bröllopsinbjudan. Brevet löd:

”Jag tyckte så mycket om din man och blev så ledsen när jag hörde att han gått bort. Han var den bästa seminarierektorn vi någonsin haft. Varje morgon brukade han vänta vid dörren och öppna den för att hälsa var och en god morgon. Efter lektionen brukade han öppna dörren igen och säga: ’Ha en fin dag i skolan!’

Jag såg alltid till att tacka honom och ibland berätta för honom hur tacksamma vi var att vi hade honom. Jag kände mig tryggare med honom där.

Han var alltid så ödmjuk och alla lade märke till hans vänlighet. Jag tror att min närvaro förbättrades eftersom jag inte ville att broder Bergevin skulle vänta i kylan, i tron om att jag var på väg eller att jag var sen. Han var en otrolig man och kommer alltid att bli ihågkommen.”

Jag är säker på att Jerry inte hade någon aning om att någon fortfarande skulle tänka på honom så många år senare. Men det gjorde den här omtänksamma unga kvinnan, och hon var vänlig nog att skicka det här fina brevet, som jag var tacksam att få.

Psalmen ”Tack för de goda människor” (nr 204) inleds med dessa rader:

Tack för de goda människor
som visar kärlek innerlig.
Fader, du vet vår själs behov,
sänder oss vänner på vår stig.

Jag valde den här psalmen till Jerrys begravning eftersom jag tror att vi ofta är till välsignelse för andra utan att inse det. Jag vet att Jerry var till välsignelse för många med sin generositet, sitt tjänande och sin kärlek. ■

FOTOGRAFI FRÅN GETTY IMAGES, BILDERNA ÄR ARRANGERADE

André och Giselle Pimentel

Rio de Janeiro, Brasilien

Giselle

Efter vår besegling i templet fick vi en hel del bekymmer. Vi tänkte att det kanske var dags för oss att återvända till Brasilien.

André

Vår biskop sa att vi kunde hjälpa många medlemmar i Brasilien och utvecklas på sätt som kanske inte var möjliga i USA. Han rådde oss att hålla oss nära kyrkan. ”Åk till Brasilien och tjäna Herren”, sa han.

UPPTÄCK MER

• Läs paret Pimentels berättelse på **ChurchofJesusChrist.org/go/32117**.

FOTO CODY BELL

Full rusning till sakramentsmötet

Elyse Brantingham, Arizona, USA

Jag trodde vi hade missat sakramentet – igen.

När min man och jag flyttade från USA till Vietnam var vi fast beslutna att aldrig missa kyrkan. Efter ett år hade vi inte missat ett enda söndagsmöte, men vi kom ofta för sent och missade ofta sakramentet. Vårt sakramentsmöte började halv nio på morgonen. Med tre små barn kändes det ofta omöjligt att göra sig redo för kyrkan.

Som familj bestämde vi oss för att regelbundet komma till kyrkan i tid och ta del av sakramentet. Det var en ständig kamp, men vi kom i tid till kyrkan fyra söndagar i rad. Jag märkte vilken skillnad våra ansträngningar gjorde. Vi hade fler andliga upplevelser under veckan.

Men följande söndag vaknade vi sent. Klockan var redan halv åtta. Jag sa till min man att det var hopplöst, men sedan tänkte jag att vi skulle bli välsignade om vi gjorde vårt bästa för att komma iväg ändå. Så vi skyndade oss!

När vi väl kom fram till kyrkan var vi 20 minuter sena. Det kändes som ett misslyckande. Vi hörde sång när vi gick in, och när jag öppnade dörren gick någon upp till förhöjningen för att be.

”Var det inledningspsalmen?” viskade jag till missionären som stod vid dörren.

”Ja”, sa han. ”Vi började sent i dag.”

Jag var helt förbluffad. Jag trodde vi hade misslyckats igen, men vi kom precis i tid till kyrkan! Tårar trillade ner för ansiktet när jag kände min himmelske Faders kärlek till min lilla familj och mig.

Senare fick vi veta att när missionärerna kom till kyrkan den söndagen insåg de att ingen hade tagit med sig bröd till sakramentet. Det fanns ingen butik i närheten och det kan vara svårt att få tag i bröd i Vietnam. Efter ett ögonblick av panik kom äldsterna ihåg att de hade bröd hemma.

Några dagar innan dess hade äldsterna varit hemma hos oss på middag. Den kvällen hade jag bakat bröd åt dem. Mötet hade börjat sent den söndagsmorgonen eftersom äldsterna hade sprungit hem för att hämta brödet jag hade bakat åt dem!

Gud ser våra ansträngningar i vår strävan att hålla hans bud. Även om vi ibland inte når hela vägen fram, älskar han oss och förbereder sätt för oss att lyckas – om det så bara handlar om att komma i tid till kyrkan. ■

FOTO FRÅN GETTY IMAGES

”Jag vill hamna i paradiset”

Pascal Kouamé Kouassi, Abidjan, Elfenbenskusten

När jag bad och frågade Gud om den här nya vägen, kände jag mig ännu mer övertygad om sanningen jag funnit.

Jag var en hängiven medlem i en annan kyrka men så började jag studera dess lärdomar om skärselden. Denna uppfattning lär att anden, efter den fysiska döden, hamnar på en fängelseliknande plats där den måste renas innan den går vidare till paradiset.

När jag tänkte på själarnas lidande i skärselden funderade jag över min egen andliga framtid och mitt förhållande till Jesus Kristus. Jag började be: ”Vad måste jag göra för att komma undan skärselden? Jag vill hamna i paradiset.”

Det första jag kom att tänka på var att jag skulle leva efter de tio budorden. Jag kände att om jag gjorde det skulle Herrens nåd låta mig undkomma skärselden. Jag förpliktigade mig att hålla buden och påbörjade en intensiv period av fasta, bön, skriftstudier och meditation.

Under den här tiden kände jag mig manad att ställa en ovanlig fråga till läkaren på kliniken där jag arbetade som redovisningschef.

”Doktor Thibaut”, sa jag, ”finns Jesus Kristus i din kyrka?”

Han sa att han tillhörde Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Från den stunden vägledde Anden vårt samtal. Jag frågade honom om skillnaderna mellan hans kyrka och min. Han berättade för mig om Mormons bok. Under vårt fortsatta samtal fylldes mitt hjärta av glädje. Jag kände att jag fick svar på mina böner.

Två dagar senare gav missionärerna mig en Mormons bok som jag läste och studerade tillsammans med dem. Det kändes underbart att lära sig nya saker ur skrifterna. Jag började följa Visdomsordet.

När jag insåg att jag hade tappat intresset för min kyrka som jag varit så engagerad i, undrade jag vad som höll på att hända. Jag bad och frågade Gud om den här nya vägen. När jag gjorde det kände jag mig ännu mer övertygad om sanningen jag funnit. Jag beslutade mig för att gå med i kyrkan, även om jag visste att jag skulle ställas inför förföljelser.

Och förföljd blev jag, men Herren stärkte mig. Jag vet att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga var svaret på min uppriktiga bön: ”Jag vill hamna i paradiset.” Jag vet att jag kan komma dit när jag dör, om jag förblir trofast till Guds bud. ■

FOTOGRAFI FRÅN GETTY IMAGES, BILDEN ÄR ARRANGERAD

Hur vi kan stötta varandra i våra ansträngningar att använda medier på ett klokt sätt

De här förslagen och resurserna kan vara till hjälp om de du är stödsyster eller stödbroder för har frågor om användning av teknik.

En av de vanligaste frågorna familjer ställs inför i många kulturer i dag är hur man använder medier och teknik på rätt sätt. Dagens digitala apparater har snabbt fått ett grepp om många kulturer och därigenom även förvandlat många av våra enklaste dagliga aktiviteter.

Med mediernas till synes ändlösa potential på gott och ont, söker många enskilda och familjer efter bra information om trygg och säker användning av dem.

Marta (namnet har ändrats), en ledare i kyrkan i Spanien, har sett hur hennes smartphone har berikat evangeliestudierna, gjort det lättare att hålla kontakt med dem hon är stödsyster för, hjälpt henne med personlig utveckling när hon har använt appen Evangeliet i vardagen och hjälpt henne att få mer gjort i sitt ämbete. Men hon vet att hon har svårt att lägga undan sin telefon när hon borde umgås med sin familj.

Kwan, en tonårig kille i Korea, använder ofta familjens dator till efterforskningar, uppgifter och projekt för skolans räkning. När han är färdig med skolarbetet använder han resten av tiden till datorspel på nätet. Hans föräldrar är oroliga.

Declan, en ung vuxen i Kenya, ser dagligen människor med mobiltelefoner i händerna. Det verkar som att de på nolltid kan få fram information som skulle göra hans liv så mycket enklare och mer intressant, såsom skrifterna, tidningar och annat innehåll från kyrkan. Men när han har betalat alla sina utgifter finns det inga pengar kvar till en smartphone. Declan känner sig utanför.

Hur kan vi, i vårt tjänande, stötta och stärka våra syskon i deras sökande efter svar om det här ibland förvirrande ämnet? Här är några förslag och resurser gällande klok användning av medier.

Förslag för klok användning av medier och teknik

- Sök meningsfulla sätt att använda din värdefulla tid till annat än teknik, som till att tjäna andra, utveckla färdigheter och talanger, och syssla med meningsfulla hobbyer och aktiviteter tillsammans med andra.
- Ha en särskild anledning till att använda teknik, och begränsa användningen av den när du är uttråkad, ensam, arg eller stressad. Dessa och en rad andra känslor kan göra dig sårbar eller mottaglig för olämplig

användning av teknik. Hitta sunda sätt att hantera känslor.

- Utöva självdisciplin. Använd dig av inställningar som gör att du kan se hur mycket tid du använt på enheten.
- Var som Frälsaren. Ge din odelade uppmärksamhet till andra när de pratar med dig.
- Prioritera personligt umgänge. Upprätthåll en balans mellan elektroniska och icke-elektroniska former för kommunikation, speciellt när du berättar om innerliga känslor och viktiga tankar.
- Ta regelbundna pauser. Uppmana alla i familjen att avsiktligt finna en rutin för att ta en paus från sina enheter.
- Träna upp dig i att inte genast besvara varenda avisering och signal.

Påbörja ett samtal

- Påbörja ett samtal om det här viktiga ämnet genom att berätta om de svårigheter eller funderingar du själv har om användning av teknik och medier.
- Fråga vad de har upptäckt som hjälper dem. Det finns mycket du kan lära dig på det sättet. Det kan också ge dig möjlighet att berätta något om det du har lärt dig.
- Skriftställen du kan dela med dig av: Profeter har uppmanat oss att vara visa (se Jakob 6:12), att vara måttliga i allt (se Alma 7:23), att ge akt på våra tankar, ord och gärningar (se Mosiah 4:30) och att vara goda föredömen (se 1 Tim. 4:12). ■

BRA RESURSER

- Lär dig hur du hanterar din teknikanvändning så att du kan hålla kontakt med släkt och vänner. Läs ”Hur man hanterar digitala enheter och får tillbaka familjen”, *Liahona,* aug. 2020, s. 26–31.
- Läs *Skyddsåtgärder för användning av teknik* (2018). Även om det här häftet skrevs för missionärer kan dess riktlinjer anpassas till vilken individ eller familj som helst. Det finns på 28 språk i Evangeliebiblioteket eller i tryck via distributionscentren eller Online Store.

FOTOGRAFIER FRÅN GETTY IMAGES

Sakramentet och musik

Kära föräldrar!

Kyrkans tidskrifter produceras med tanke på er och er familj. Den här månaden fokuserar tidningarna på teman som sakramentet, inspirerande musik, kvinnors roll i återställelsen, påsken och förberedelser för generalkonferensen. Se nedanstående förslag på hur du kan få ut så mycket som möjligt av den här månadens nummer för att stärka din familjs tro på Kristus såväl som din egen tro.

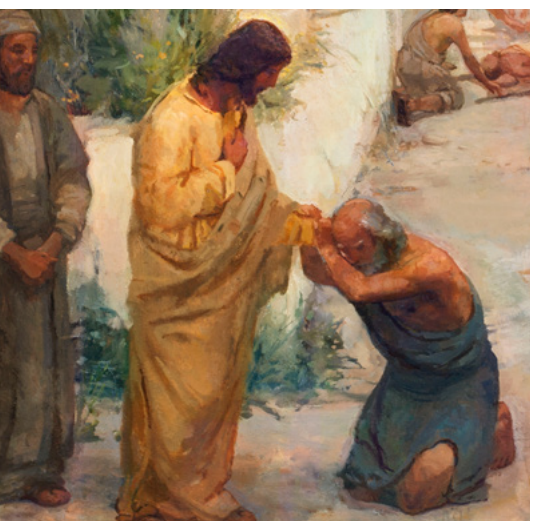
SAMTAL OM EVANGELIET

Kyrkans tillkomst

Läs äldste De Hoyos artikel på sidan 36 och diskutera vilka välsignelser ni får genom att vara en del av Kristi kyrka, till exempel att kunna ha levande profeter, sann lära och prästadömsförrättningar.

Vikten av musik

Varför är musik så speciellt för Herren? Lyssna till, sjung eller spela det nya arrangemanget av sången ”Han sände sin Son” på sidan 34.

Berätta sedan om dina tankar kring musiken eller texten. För mer om vikten av musik och dess välsignelser kan du läsa artikeln på sidan 30.

Kvinnornas roll i återställelsen

Läs på sidan 25 hur Emma Smith ihärdigt skyddade Mormons bok. Hur har kvinnor varit till välsignelse för kyrkan och hur fortsätter de att vara det? Du kan också läsa president Ballards budskap på sidan 8 och tacka de rättfärdiga kvinnorna i ditt liv med ett handskrivet brev eller en vänlig gest.

Att göra sakramentet speciellt

Läs berättelsen om en familj i Vietnam på sidan 18 och fundera över hur din familj kan göra sakramentet mer speciellt. Det kan vara sådant som att lyssna på eller sjunga psalmer på väg till kyrkan, att komma ihåg skriftställen som beskriver Kristi personlighet medan du tänker på honom under sakramentet, eller att begrunda orden i sakramentsbönerna.

Du kan också använda sidan 6 till att undervisa dina barn om sakramentet.

Stöd för Kom och följ mig

Se sidan 26 för en familjevänlig åskådningsundervisning, en skriftställekedja och andra material som stödjer era studier i *Kom och följ mig* varje vecka.

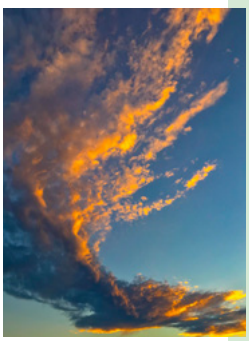

ROLIGA FAMILJESTUDIER

Guds vackra skapelser

Läran och förbunden 20:17–19

Läs Läran och förbunden 20:17–19 om hur Gud skapade ”himmel och jord och allt som är i dem”.

1. Ta en stund nu till att titta ut genom ett fönster eller gå på en promenad.
2. Peka ut Guds skapelser som ni ser.
3. I vers 18 får vi veta att Gud ”skapade människan, man och kvinna, till sin egen avbild och till att vara honom lika, så skapade han dem”. Vi är också några av Guds skapelser! Ta en stund till att beundra allt som kroppen kan göra. Vilka talanger har ni?
4. I vers 19 befalls vi att ”älska och tjäna honom, den ende levande och sanne Guden”. Hur kan ni använda era talanger till att tjäna honom?

Diskussion: Hur kan vi dyrka Gud?

Idéförslag av Brenda Slade och Lisa Thomas

I MÅNADENS NUMMER AV TIDSKRIFTEN *VÄGLEDNING FÖR DE UNGA*

Själva hjärtat i påsken: Den levande Jesus Kristus

Prata med dina tonåringar om det här budskapet från äldste Gerrit W. Gong som hyllar hur Kristus lever för oss alla.

Anteckningsbok för generalkonferensen

Det här är ett jättebra sätt att förbereda sig för och ta anteckningar under generalkonferensen!

Som ett fönster mot själen

Återge den här berättelsen om hur en kör i Florida med medlemmar från olika trosinriktningar rörde vid människors hjärtan.

Hur man alltid kan ha Anden

Äldste Pieper ger oss bra tips för att inbjuda Anden att vara med oss varje dag.

I TIDNINGEN *VÄNNEN* DEN HÄR MÅNADEN

Stöd för att använda media säkert

Läs om en flicka som upptäcker hur man använder teknik på ett klokt sätt. Upptäck också bonussidan med tips och förslag för hur du kan hjälpa dina barn att använda medier på säkra, positiva sätt.

Lär känna Läran och förbunden

Använd en aktivitetssida för att hjälpa dina barn förstå vad Läran och förbunden är och hur den kom till.

Påsk i Ryssland

Läs om hur en familj firar Frälsarens uppståndelse under påsken.

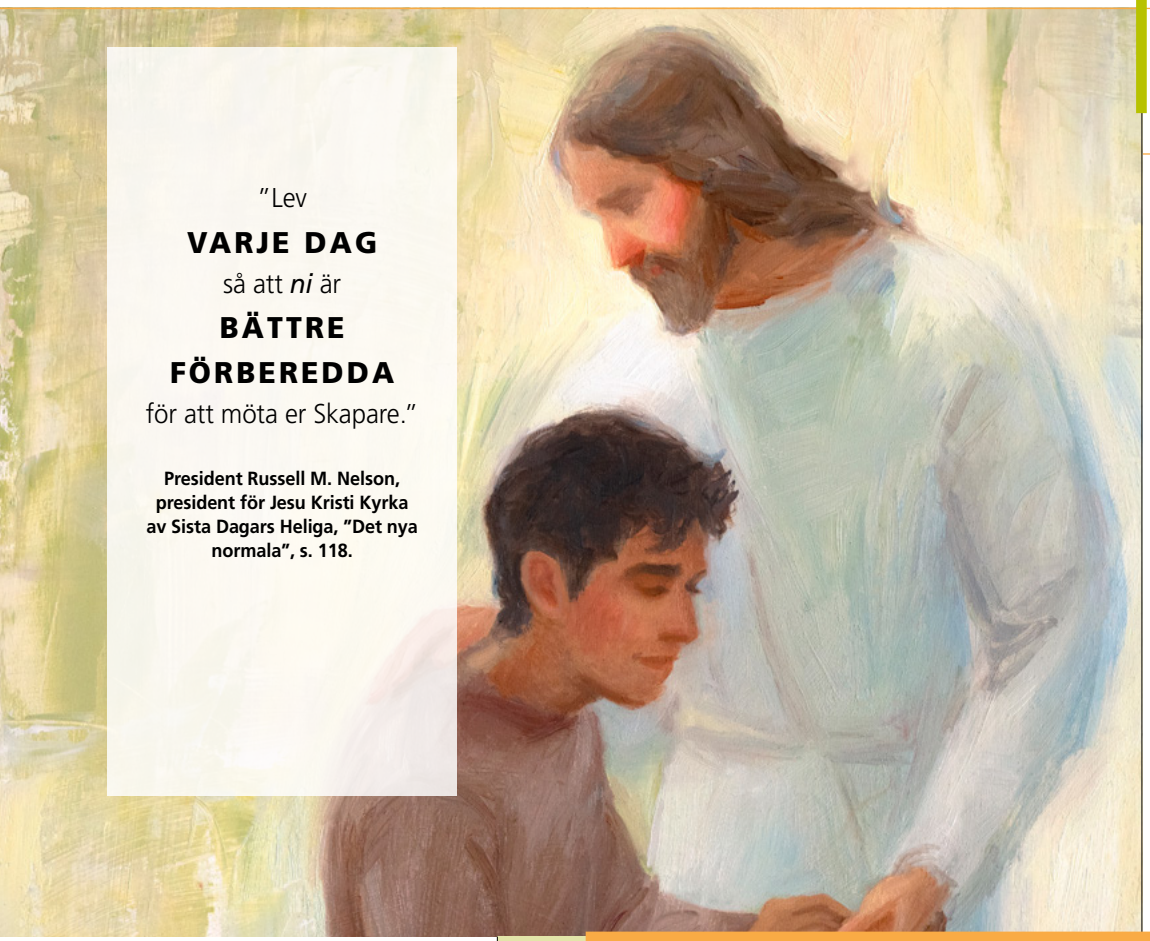
Kul med skrifterna

Hitta veckoaktiviteter som hjälper din familj studera *Kom och följ mig,* och en avdelning med förslag för små barn.

Hopp i Kristus

Läs ett påskbudskap från president Henry B. Eyring och utför en aktivitet som illustrerar påskberättelsen.

”Lev
VARJE DAG
så att *ni* är
BÄTTRE FÖRBEREDDA
för att möta er Skapare.”

President Russell M. Nelson, president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, ”Det nya normala”, s. 118.

6 NYA TEMPEL TILLKÄNNAGIVNA

Som president Russell M. Nelson tillkännagav under generalkonferensen i oktober 2020 planeras tempel på följande platser:

- Tarawa, Kiribati
- Port Vila, Vanuatu.
- Lindon, Utah, USA.
- Guatemala City storstadsområde, Guatemala
- Östra São Paulo, Brasilien.
- Santa Cruz, Bolivia

ILLUSTRATIONER AV IEN TOLMAN

”När världen talar mindre om Jesus Kristus, låt oss tala mer om honom.”

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum, ”Vi talar om Kristus”, s. 90.

VÄLSIGNADE I MOTGÅNGAR

Sista dagars heliga har ”storligen … gynnats av Herren under de svåra tider som vi har mött de senaste månaderna”, sa äldste Gary E. Stevenson i de tolv apostlarnas kvorum. Han gav tre exempel på välsignelser som ”gjorde det möjligt för oss att klara av utmaningarna som har kommit”:

- hemcentrerat evangelielärande
- tjänande på ett högre och heligare sätt
- större glädje när tempelförrättningarna återinförs.

Se ”Storligen gynnad av Herren”, s. 103, 104, 105, se även Dieter F. Uchtdorf, ”Gud ska göra något ofattbart”, s. 51–54.

Alla sidnummer kommer från novembernumret 2020 av Liahona.

DETALJ I KRISTUS VISAR SIG FÖR DE TOLV APOSTLARNA EFTER UPPSTÅNDELSEN, AV SCOTT SNOW

Emma skyddade skrifterna

Jennifer Reeder
Kyrkans historiska avdelning

Precis som Emma Smith kan vi vörda skrifterna och modigt försvara sanningen.

ILLUSTRATION TONI OKA

Strax efter midnatt den 22 september 1827 skumpade en vagn tyst fram genom landsbygden nära Manchester i New York. Joseph och Emma Smith var på väg mot en kulle där en forntida uppteckning, skriven på guldplåtar, väntade på dem. En ängel vid namn Moroni hade sagt till Joseph att ta med sig rätt person för att hämta uppteckningen. Genom personlig uppenbarelse visste Joseph att hans hustru Emma var den personen.

Emma väntade medan hennes make profeten tog emot plåtarna och sedan gömde dem i en ihålig timmerstock. Solen började gå upp medan paret återvände hem.

Nästa dag hörde Emma från Joseph Smith den äldre att en grupp män planerade att stjäla guldplåtarna. På en häst som kunde undvaras red hon mer än en timme för att varna Joseph, som kunde säkra plåtarna i en låst låda.

Det här var inte enda gången Emma skyddade de ovärderliga plåtarna. Under parets resa till Pennsylvania hjälpte hon till att gömma plåtarna i en tunna med bönor. Under översättningsarbetet gav Emma Joseph en linneduk att täcka över plåtarna med, där de låg på ett köksbord under dagen, och hon köpte en röd läderask till de skrivna pappersmanuskripten. Hon bad också sin svåger om en låda som hon och Joseph förvarade under sin säng och som plåtarna låstes in i varje kväll. Flera år senare skyddade Emma manuskriptet med profetens översättning av Bibeln genom att bära med sig det under sin kjol när de tog sig över den frusna Mississippifloden.

Förutom att skydda skrifterna hjälpte Emma till med översättningen av Mormons bok. Hon var Josephs första skrivare och skrev noggrant ner verser som vi använder i dag. Hon sydde en liten påse till en siarsten som Joseph ibland använde vid översättningen.

Mot slutet av sitt liv mindes Emma den roll hon hade i att föra ut de här skrifterna i världen. ”Jag var en aktiv deltagare”, sa hon. Hon vittnade om att Joseph var en återställelsens profet och att Mormons bok var ”ett under och ett mirakel”.[1] ■

SLUTNOT

1. ”Last Testimony of Sister Emma”, *The Saints’ Herald,* 1 okt. 1879, s. 290.

Vad är det som skapar en fast grund?

Joseph Smith blev ”inspirerad av den Helige Anden att lägga grunden” till Frälsarens återställda kyrka (L&F 21:2). Genom honom återställdes rätta lärdomar och prästadömets myndighet. Det här skapade en fast grund för återställelsen av kyrkan i april 1830.

Den här åskådningsundervisningen illustrerar vikten av att kyrkan har en stark grund.

DISKUSSION

Vad lär vi oss av den här åskådningsundervisningen om hur kyrkan är uppbyggd? Läs Läran och förbunden 21:1–6 och diskutera era svar i familjen.

Förberedelse

Du behöver:

- Minst sex plast- eller pappersmuggar
- En platt yta (till exempel en bit kartong, en bakplåt eller en träskiva)
- Ett antal tunga föremål, till exempel böcker eller stenar.

På varje mugg skriver du en princip som bidrog till att bygga grunden till kyrkan, till exempel ”prästadömet” eller ”skrifterna”. Du hittar principer i kapitel 20–22 i Läran och förbunden.

Att bygga en grund

Börja med att fråga din familj hur stor vikt de tror att en enda mugg kan bära upp. Och hur mycket kan flera muggar bära upp? Placera muggarna upp-och-ner på golvet eller på ett bord. Arrangera dem i två rader med tre muggar i varje rad. Placera den platta ytan på muggarna och börja placera de tunga föremålen på den. Hur mycket kan den bära?

ILLUSTRATIONER DAVID HABBEN

Vad betyder ”allmänt bifall” i kyrkan?

Herren har befallt att ”allt i kyrkan ska ske med allmänt bifall” (L&F 26:2). Genom allmänt bifall kan kyrkans medlemmar ”[stödja] dem som kallats att tjäna inom kyrkan, likaså vid andra beslut i kyrkan som kräver medlemmarnas stöd. Vanligtvis visas stödet med handuppräckning” (HFS, ”Allmänt bifall”, skrifterna. JesuKristiKyrka.org).

”Röstar” vi när vi stödjer medlemmar?

”Ingen profet, eller någon annan ledare i kyrkan för den delen, har någonsin kallat sig själv. Ingen profet har någonsin blivit vald genom omröstning. Herren klargjorde det när han sa: ’Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er [och ordinerat er]’ [Joh. 15:16; se även KJV John 15:16]. Ni och jag ’röstar’ inte på kyrkans ledare på någon nivå. Men vi har förmånen att stödja dem.” – President Russell M. Nelson, ”Att stödja profeterna”, *Liahona,* nov. 2014, s. 74–75.

Detta gäller alla ämbeten. Vår handuppräckning är ett tillfälle att visa och ge vårt stöd och att erkänna Guds vilja.

Är handuppräckning för att stödja medlemmar bara en enkel formalitet?

”Genom vår stödjande röst ger vi heliga löften. Vi lovar att be för Herrens tjänare, att han ska leda och stärka dem (se L&F 93:51). Vi förpliktar oss att se fram emot och förvänta oss att känna inspirationen från Gud i deras råd och närhelst de verkar i sitt ämbete.” – Se President Henry B. Eyring, ”Kallad av Gud och understödd av folket”, *Liahona,* juni 2012, s. 4.

Medlemmar bör stödjas i sina ämbeten så länge de värdigt innehar ämbetet.

Om det finns någon jag inte kan stödja då?

I ovanliga fall kan en person känna till en befogad anledning till varför en medlem inte bör ha ett ämbete. I sådana fall kan medlemmen som har invändningar träffa biskopen eller stavspresidenten enskilt för att prata om saken.

ILLUSTRATION AV HÄNDER FRÅN GETTY IMAGES

Vem tar emot uppenbarelse för kyrkan?

I augusti 1830 påstod Hiram Page, ett av de åtta vittnena till Mormons bok, att han med hjälp av en svart siarsten hade tagit emot två uppenbarelser om var och hur Sion skulle organiseras i framtiden. De här uppenbarelserna stämde inte alls med tidigare uppenbarelser som Joseph Smith hade fått, men många medlemmar trodde på dem.

Uppenbarelse för kyrkan

När Joseph bad om Hirams uppenbarelser lärde Herren honom att ”ingen ska utses att ta emot befallningar och uppenbarelser i denna kyrka utom min tjänare [profeten]” (L&F 28:2). Han förkunnade: ”Det som [Hiram] har skrivit från den stenen … är [inte] av mig och … Satan bedrar honom” (L&F 28:11).

Hiram tog så småningom tillbaka det han sagt om sina uppenbarelser och alla medlemmar bekräftade enhälligt att profeten var den ende som tog emot uppenbarelse för Kristi kyrka.

Varför är det viktigt att veta att det endast är den levande profeten som kan ta emot uppenbarelse för hela kyrkan? Hur skyddar det oss från att bli bedragna?

Se till profeterna och apostlarna

President M. Russell Ballard, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum, har sagt:

”Håll blicken stadigt på första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum. Vi leder er inte vilse. Det kan vi inte. …

Om någon säger sig ha tagit emot uppenbarelse som första presidentskapet och de tolv inte har tagit emot så ska ni springa iväg från dem.”[1]

ILLUSTRATIONER DAN BURR

SLUTNOT

1. M. Russell Ballard, ”When Shall These Things Be?” *Ensign*, dec. 1996, s. 57.

Vad kommer att hända under tusenårsriket?

När Frälsaren återvänder till jorden kommer en tid av tusen år av fred, känd som tusenårsriket, att råda. Använd skrifterna för att hitta svaren på följande frågor om tusenårsriket.

Vem ska vara kung över hela jorden? (L&F 45:59)	Hur kommer det att vara att leva under tusenårsriket? (L&F 101:26–31; 63:51; Jes. 2:4; 11:6–9)	Vad kommer vi att få veta under tusenårsriket? (L&F 101:32–34)
Vad ska hända med de rättfärdiga? (L&F 29:1–8)	Vad ska hända med Satan? (L&F 43:31; 88:110; 1 Ne. 22:26)	Vad ska vi göra under tusenårsriket? (L&F 29:4, 7; 45:58)
Vad ska hända med de ogudaktiga? (L&F 29:9, 17–21)	Vad ska hända med dem som har dött? (L&F 29:26–29)	

DISKUSSION

Hur passar tusenårsriket in i frälsningsplanen?

Hur växer vår tro och vårt hopp i dag av vetskapen om att Frälsaren ska komma tillbaka?

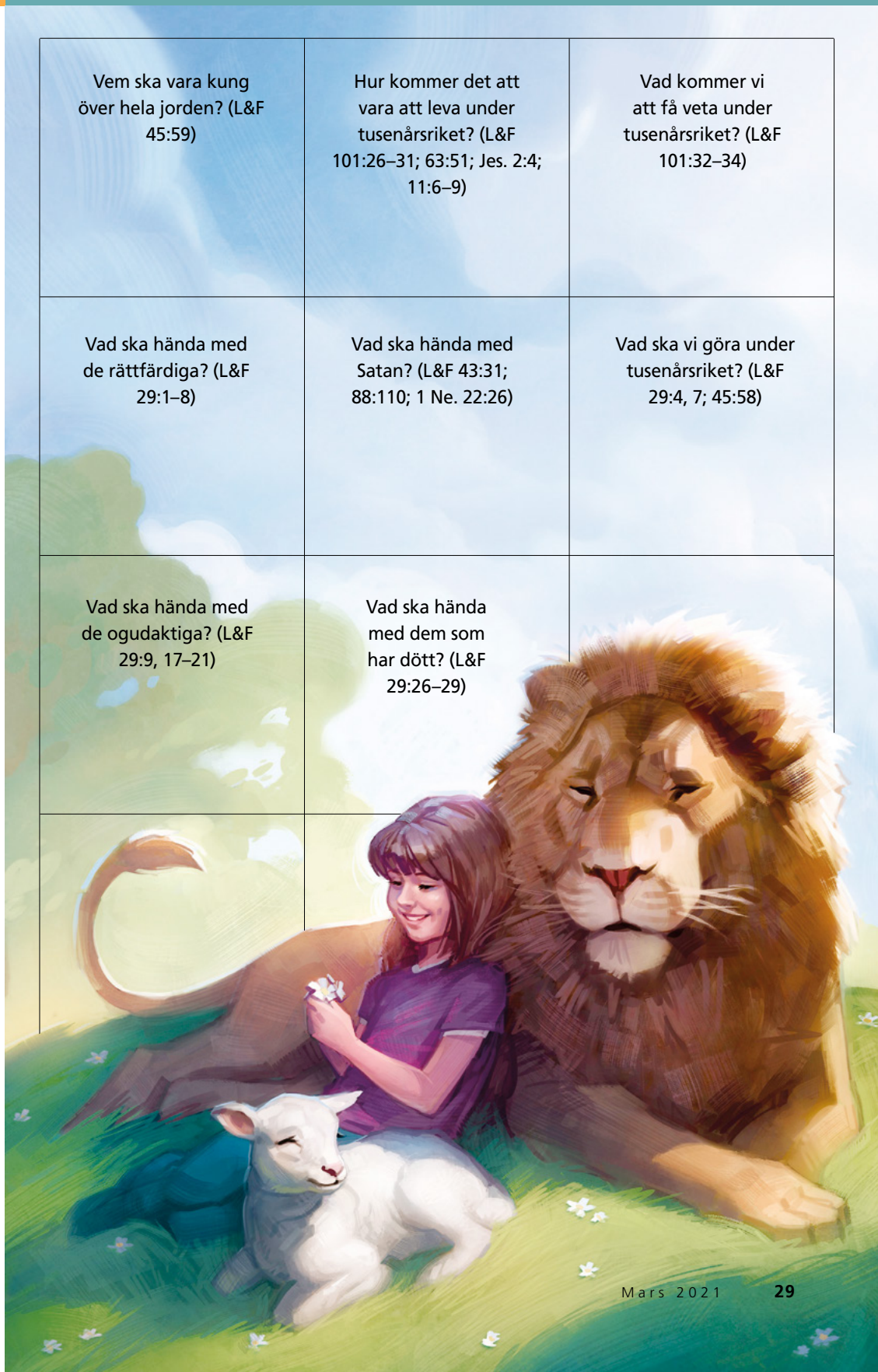

ILLUSTRATION BEN SIMONSEN

Låt musiken
HA EN CENTRAL ROLL I VÅR GUDSDYRKAN

Bönen är själens längtan sann, uttalad eller stum.

Jan Pinborough
Kyrkans tidningar

Musik har alltid haft – och kommer alltid att ha – en central roll i vår gudsdyrkan i kyrkan och i hemmet.

En tid efter att kyrkan hade organiserats befallde Herren Emma Smith att ”göra ett urval av heliga psalmer att användas i min kyrka, vilket är behagligt för mig” (L&F 25:11). De heliga behövde sätt att lära sig nyligen uppenbarade evangeliesanningar och att tillsammans lovprisa Gud. Och psalmerna skulle få en central roll i deras gudsdyrkan och lärande.

För många år sedan när min familj gick med i kyrkan, uppmuntrade mina föräldrar oss att lära oss musiken i vår nya kyrka. Jag har några tydliga minnen från den tiden:

- Jag lärde mig ”Bönen är själens längtan sann” (*Psalmer,* nr 86) utantill med min familj.
- Jag hörde ”O min Fader” (*Psalmer,* nr 190) och fick veta att jag har en himmelsk Fader och Moder som jag kan få träffa igen en dag.
- Jag kände Guds kärlek när jag sjöng ”Min himmelske Fader älskar mig” (*Barnens sångbok,* s. 16–17) – även om jag bodde mitt i öknen och egentligen aldrig hade sett en syren!

Vi hoppar fram till ett sakramentsmöte i slutet av februari 2020. Flera medlemmar i vår församling hade cancer och jag kände stor tröst när församlingskören sjöng ”En grundval blev lagd” (*Psalmer,* nr 38). Några veckor senare inträffade en rad bekymmersamma händelser: karantäner, inställda möten i kyrkan och en rad jordbävningar och efterskalv. Och den psalmen började spelas upp inom mig igen:

Ej räds, jag är med dig, nu frimodig var.
Se, jag är din Gud, städs mitt bistånd du har.
Du renad skall utgå ur luttringens ugn.
Jag rensar mitt folk … var blott tacksam och lugn.

Ibland verkar globala och personliga svårigheter tillta i styrka nästan dagligen. Mer än någonsin behöver vi det andliga stöd som psalmer, primärsånger och annan andlig musik ger oss.

Inga förändringar av syfte och vikt

Men när vi gick över till tvåtimmarsschemat för kyrkans möten fanns det personer som undrade om musikens roll hade tonats ner i vår gudsdyrkan. Svaret är nej.

1. Heliga psalmer utgör fortfarande en del av varje sakramentsmöte och bidrar till att förbereda våra hjärtan för sakramentsförrättningen. Kör- och församlingssång och annan andlig musik kan fortfarande planeras in för att förhöja mötet, precis som förr. Under covid-19-pandemin var andlig musik fortfarande en viktig del av förkortade sakramentsmöten, även när den bara var instrumental.
2. Våra barn tillbringar nu hälften av sin tid i Primär med att lära sig evangeliet genom musik.
3. Den andra timmen i kyrkan har vi inga inledningseller avslutningssånger, varken under lektionerna för vuxna eller lektionerna för ungdomar. Men musik kan fortfarande användas under lektionerna för undervisning och inspiration.
4. Det är lättare än någonsin att lyssna på andlig musik på digitala enheter med hjälp av kyrkans app Andlig Musik.

Färre regler, mer syfte

Ändå finns det en del missuppfattningar. En söndag när det var påsk bad en lärare i Evangeliets lära om ursäkt inför sin klass: ”Jag vet att vi inte ska sjunga på söndagsskolan, men jag skulle verkligen vilja att vi sjunger ’Han lever, min Förlossare’. Den läraren är troligen inte ensam om att ha missförstått.

Faktum är att musik är precis lika viktigt i vår gudsdyrkan nu som det alltid varit. Se bara på den monumentala uppdatering som för närvarande pågår av våra samlingar av psalmer och barnsånger. Som en del av det projektet har medlemmar i kyrkan över hela världen skickat in anmärkningsvärda 16 000 psalmer, sånger och texter.

Men med mindre tid som avsatts åt sång på några av söndagens möten behöver vi tänka efter mer och ha ett syfte med att planera och använda musik.

Hör det svar som förnuft och sanning
giva: ”Där du ock en Moder har.”

MUSIK ÄR ETT GUDOMLIGT SPRÅK

Änglar och Guds skapelser prisar honom med sång (se Alma 36:22 och L&F 128:23).

Musik är ett uttryck för tro (se Apg. 16:25).

Den uttrycker glädjen i omvändelse och återlösning (se Alma 5:26 och Alma 26:13).

Och alla ska sjunga vid Herrens ankomst:

”Alla som är kvar ska känna mig, ja, från den minste till den störste, och fyllas av kunskapen om Herren och se med egna ögon, och upphäva sin röst och med en röst sjunga denna nya sång” (se L&F 84:98; läs sångens text i v. 99–102).

Två huvudprinciper kan hjälpa oss att låta musiken ha en central roll i vår gudsdyrkan:

1. Oumbärlig i undervisningen

Vi tänker kanske på tal och diskussioner som det främsta medlet för att förmedla evangeliebudskap i hemmet och i kyrkan. Och vi använder kanske det mesta av vår tid till sådant. Men musik är inte ett dekorativt tillägg. Den är central i kraftfull undervisning som leds av Anden.

Som aposteln Paulus sa till de första heliga: ”Låt Kristi ord rikligt bo hos er med all sin vishet. Undervisa och förmana varandra med psalmer, hymner och andliga sånger och sjung till Gud med tacksamhet i era hjärtan” (Kol. 3:16).

Musik kan på ett ögonblick föra in Anden i en lektion eller ett möte. Valet av sång att sjunga på en lektion i söndagsskolan eller en diskussion om *Kom och följ mig* förtjänar lika mycket eftertänksamhet och böner som de skriftställen vi väljer att läsa eller den del av lektionen vi väljer att ta upp. Musik som väljs ut i en anda av bön kan röra vid hjärtan och lämna andliga avtryck som kan vara livet ut.

2. ”En bön till mig”

Då och då kan vi alla uppleva stunder när vi känner oss nedbrutna, stunder då vägen framför oss är oklar. Ibland kan det verka som om vi bara slänger ut samma angelägna behov mot himlen, utan att få några svar eller lösningar. Vid sådana tillfällen kan det vara frestande att dra slutsatsen att Gud inte alls bryr sig eller att vi inte förtjänar hans omsorg. Ibland kan vi till och med känna för att sluta be.

För de stunder då vi känner att vår kontakt med himlen brister, är här en tröstande sanning: Andlig musik kan faktiskt *vara* en form av bön. Herren själv förklarade det här när han gav Emma uppdraget att skapa vår första psalmbok: ”För min själ gläder sig åt hjärtats sång, ja, *de rättfärdigas sång är en bön till mig*” (L&F 25:12; betoning tillagd).

Och när vi uppriktigt sänder upp vårt hjärtas sång till Herren så har han lovat att alltid svara med en välsignelse: ”Och den ska besvaras med en välsignelse på deras huvuden. Lyft därför upp ditt hjärta och gläd dig” (L&F 25:12–13).

När jag vidrör rosors mjuka blad och känner syreners doft.

Ej räds, jag är med dig, nu frimodig var. Se, jag är din Gud, städs mitt bistånd du har.

Vid en svår tidpunkt i mitt liv kunde jag under en lång period inte urskilja svaren på mina innerliga böner. En god vän till mig gick igenom egna svårigheter. Men när vi spelade och sjöng psalmer och sånger om evangeliet tillsammans upplevde vi ofta överväldigande känslor av tröst och vittnesbörd. Jag inser nu att det var Herren som uppfyllde sitt löfte. Han *besvarade* mitt hjärtas sång om och om igen. Och det *hjälpte* mig verkligen att lyfta upp mitt hjärta och gå vidare.

Vilken söndag som helst

Vilken söndag som helst kan vi vara säkra på att det finns de i våra församlingar, i våra klasser och de bland våra familjemedlemmar eller släktingar som befinner sig i djup personlig nöd. Andra befinner sig i fridfulla dalar som överflödar av välsignelser. Åter andra håller på att lära sig evangeliets grundläggande sanningar.

När vi håller musiken på dess rätta plats, som en central roll i vår gudsdyrkan, kan vi hjälpa *alla* att finna tillfällen att känna Anden, lära sig evangeliesanningar och att prisa Herren för hans godhet. Och vi kan hjälpa *alla* att få hjärtats sång besvarad på de sätt som endast vår kärleksfulle, evige Fader kan besvara dem på. ■

MUSIKENS KRAFT

”Musik har kraften att ge andlig näring. Den har helande kraft. Den har kraft att underlätta gudsdyrkan, få oss att begrunda försoningen och evangeliets återställelse med dess frälsande principer och upphöjande förrättningar. Den ger oss kraft att uttrycka tankar i bön och bära vittnesbörd om heliga sanningar.”

President Russell M. Nelson, president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, ”The Power and Protection of Worthy Music”, *Ensign*, dec. 2009, s. 16.
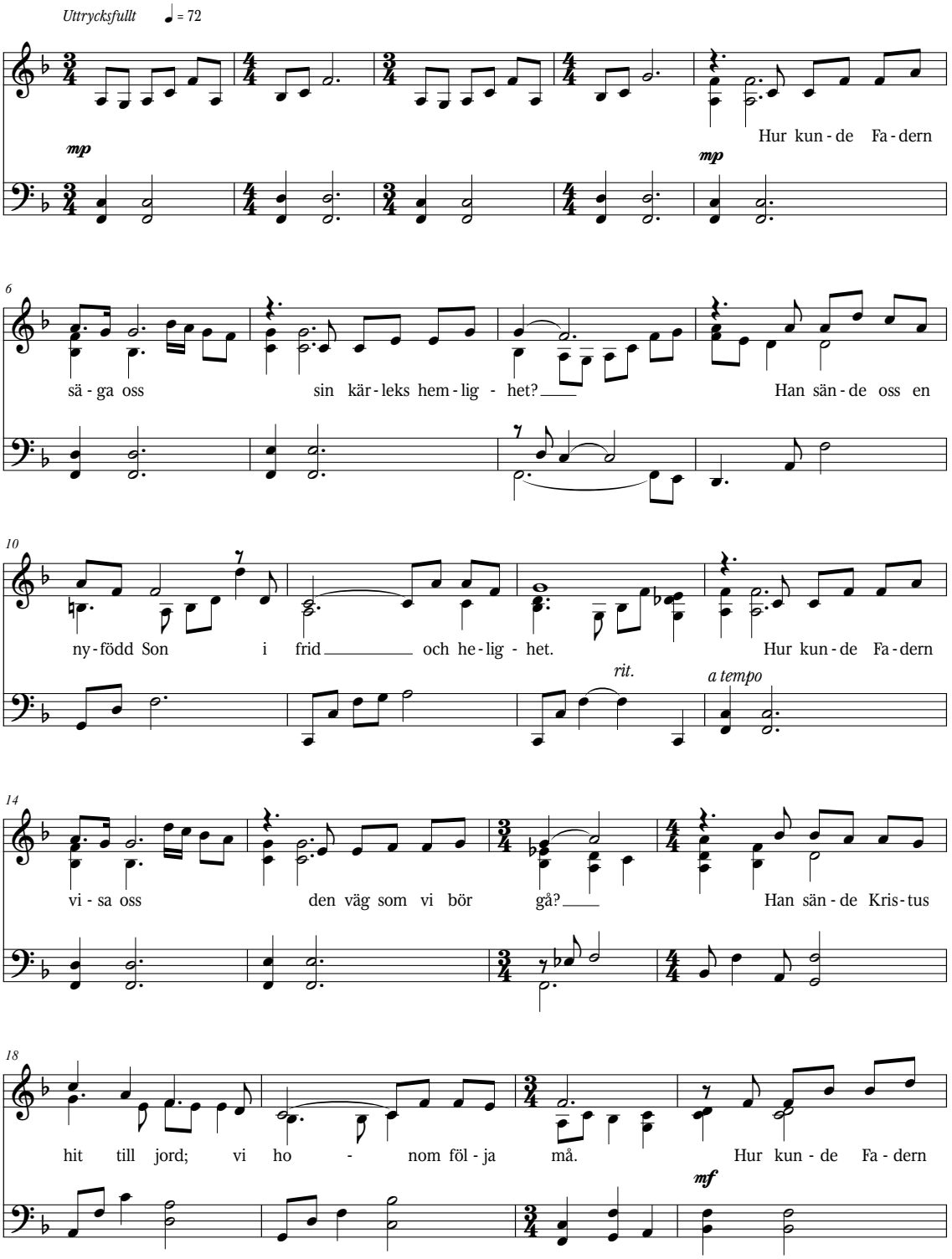

Han sände sin Son

Solosång

Text: Mabel Jones Gabbott

Musik: Michael Finlinson Moody
Arrangemang: Sally DeFord

This arrangement © 2021 by Sally DeFord. All rights reserved.
Sången får kopieras för tillfälligt, icke kommersiellt bruk i hemmet och kyrkan.
Denna text måste finnas med på varje kopia.

22

lä - ra oss att Kris-tus är vår vän? Han lät sin Son få dö för oss och

27

upp - stå skönt i - gen, skönt i - gen.

cresc. *f* 8vb

32

Vad öns - kar Fa - dern då av oss? Vad sä - ger skrif - tens ord? Din

rit. *mf*

36

näs - ta hjälp; håll ut i tro; var ly - dig här på jord.

mp *a tempo*

41

Vad ber han oss?

rit. *mf*

46

Lev som hans Son, lev som hans Son, lev som hans Son.

a tempo *f* *rit.* *p*

KOPPARSTICK AV PAUL GUSTAVE DORÉ

En körversion och obligatstämma för fiol finns i länken https://bit.ly/333fuuF.

FOTO JAMES ILIFF JEFFERY

Kyrkans tillkomst

För många år sedan under min första arbetsvecka på kontoret för kyrkans kommunikationstjänst i Mexiko, fick vi en inbjudan från ett debattprogram på radio. Programmet, som handlade om världsreligioner, erbjöd oss 45 minuter till att prata om kyrkan.

”Vilken fantastisk möjlighet”, sa jag till områdespresidenten när jag berättade om detaljerna i deras inbjudan. ”Vem ska vi skicka som representant för kyrkan?”

Han svarade: ”Dig, så klart.”

Jag var ny på kontoret och mycket ung. Jag förvånades över att han inte föreslog någon med mer erfarenhet. Men likväl bad jag till Gud, förberedde mig så gott jag kunde och bad en vän följa med mig. Det dröjde inte länge innan vi befann oss på radiostationen.

”Vi har i kväll hos oss två representanter från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga”, sa programledaren när han

Äldste Benjamín De Hoyos
i de sjuttios kvorum

Frälsarens kyrka har återställts med sanna lärdomar, prästadömets kraft och heliga förrättningar.

presenterade oss. Sedan frågade han: ”Varför har er kyrka ett så långt namn? Varför använder ni inte ett kortare, mer gångbart namn?”

Min kamrat och jag var glada att besvara en sådan bra fråga. Vi förklarade att det inte var en människa som valt kyrkans namn. Det var Frälsaren själv som uppenbarade det genom en nutida profet (se L&F 115:4).

Programledaren svarade respektfullt: ”Då ska vi med nöje upprepa namnet i dess helhet.” Och det gjorde han – flera gånger.

Jag minns fortfarande den fina ande vi kände när vi förklarade bakgrunden till kyrkans namn och hur det avser Frälsaren och hans kyrkas medlemmar i dag. Min kamrat och jag besvarade massor av frågor, många av dem handlade om kyrkans namn. Upplevelsen blev en välsignelse för kyrkan i vårt område och för mig.

År 2018 bad president Russell M. Nelson de sista dagars heliga ”att återställa det rätta namnet på Herrens kyrka”. Han lovade att om vi gör vårt bästa för att följa den uppmaningen kommer Herren att ”utgjuta sin kraft och sina välsignelser över de sista dagars heligas huvuden, på ett sätt som vi aldrig tidigare har sett”[1]. President Nelson förnyade det löftet under generalkonferensen i april 2020.[2]

Under den korta tid som gått sedan president Nelson bad oss att använda kyrkans rätta namn, har hans löfte redan börjat infrias. Nu när miljontals medlemmar sprider kyrkans rätta namn får fler och fler människor veta att vi tror på och dyrkar Herren Jesus Kristus. Som en följd av det tror jag att kyrkan åtnjuter en förnyelse av inflytande och respekt. Dörrar öppnas och återställelsen går framåt.

När Guds barn kommer till insikt om att uppenbarelse fortsätter i dag och att Frälsarens kyrka har återställts med sanna lärdomar, prästadömets kraft och heliga förrättningar, vill de veta mer om återställelsen.

Levande profeter

Kapitel 20 i Läran och förbunden inleds med dessa viktiga ord: ”Jesu Kristi kyrkas *tillkomst* i dessa sista dagar” (v. 1; betoning tillagd). Sedan kyrkan organiserades den 6 april 1830 har Herren lett den här tillkomsten genom ledare som han har kallat.

Profeten Joseph Smith var ”inspirerad av den Helige Anden att lägga grunden” till den återställda kyrkan. På samma sätt inspirerar Herren i vår tid president Nelson att leda kyrkan, ”uppbygga den” och ”främja Sions sak med mäktig kraft för det goda” (L&F 21:2, 7).

Under generalkonferensen i april 2020 fick kyrkans medlemmar bekräftelse på Herrens fortsatta vägledning och hans kyrkas kontinuerliga tillkomst när president Nelson läste upp ”Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet: Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet”:

”Vi förkunnar med glädje att den utlovade återställelsen fortskrider genom fortlöpande uppenbarelse”, sa han. Jorden kommer aldrig igen att bli densamma.”

President Nelson tillade: ”Himlarna är öppna. Vi bekräftar att Gud tillkännager sin vilja för sina älskade söner och döttrar.”[3]

Tjänandet i den återställda kyrkan är något som utmärker oss. Det är till välsignelse både för dem som tar emot tjänandet och de som tjänar.

Herren lovade att välsigna de tidiga medlemmar i kyrkan som hörsammade hans vilja såsom den uppenbarades genom profeten Joseph Smith. De här löftena gäller även oss om vi följer Herrens utvalda tjänare i dag: ”Helvetets portar [ska] inte få överhand över er, ja, och Herren Gud ska skingra mörkrets makter framför er och låta himlarna skälva för er skull och sitt namns förhärligande” (L&F 21:6).

Den sanna läran

En av de saker som unge Joseph Smith fick veta i den heliga lunden för 200 år sedan var att trosbekännarna på hans tid förkunnade ”människobud, och de har ett sken av gudaktighet, men de förnekar dess kraft” (JS–H 1:19).

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum förklarade nyligen att liknande ”religiösa tillkortakommanden” i vår tid ”fortfarande inte mättar hungern eller hoppet hos en del” och att ”olika slag av denna [doktrinära] missnöjdhet leder en del bort från traditionella religiösa samfund”.[4]

Det som världen behöver, och det som Herren erbjuder, är de härliga, frälsande lärdomar som i sin enkelhet och fullhet återfinns i det återställda evangeliet.

Den sanna läran återfinns i Mormons bok, som innehåller ”Jesu Kristi evangeliums fullhet till icke-judarna och även till judarna” (L&F 20:9). ”Den undervisar om livets syfte och förklarar Kristi lära, som är central i detta syfte. … Mormons bok [vittnar] om att alla människor är söner och döttrar till en kärleksfull Fader i himlen, att han har en gudomlig plan för våra liv och att hans Son Jesus Kristus talar i dag likaväl som i forna dagar.[5]

Den sanna läran återfinns i Läran och förbunden, som en profet har kallat ”den sammanbindande länken mellan Mormons bok och det pågående arbetet med återställelsen genom profeten Joseph Smith och hans efterträdare”.[6]

Den sanna läran återfinns också i lärdomarna från de nutida profeter och apostlar som Herren har kallat i vår tid till att skydda oss från att bli bedragna. Vi vet att det som uttalas under den Helige Andens inflytande är Herrens vilja, sinne, ord och röst (se L&F 68:4).

Sann lära inspirerar, stärker och tröstar eftersom den inbjuder den Helige Anden, uppenbarar frälsningsplanen och vittnar om Jesus Kristus och hans försoning.

Prästadömet och förrättningar

Herren inbjuder oss alla att komma till honom och hans kyrka och ta emot frälsningens förrättningar.[7] Förrättningar är nödvändiga för Herrens sanna kyrka, liksom prästadömets myndighet att utföra dem.

Bland annat bör de som söker efter Jesu Kristi sanna kyrka förvänta sig att Herren har föreskrivit rätt dop (se L&F 20:37, 71–74) och medlemmars plikt efter dopet (se L&F 20:68–70). De bör förvänta sig att finna ett lekmannaprästerskap och dessa lekmannaprästers plikter. Och de bör förvänta sig möjligheter att tjäna så som Frälsaren tjänade. (Se L&F 20:38–67; se även Mosiah 18:8–10; Moro. 6:4.)

Tjänandet i den återställda kyrkan är något som utmärker oss. Tjänande inom prästadömet innebär att man tjänar alla, även de som inte delar vår tro. Tjänande är till välsignelse för både dem som tar emot tjänandet och de som tjänar.

Slutligen bör de som söker efter Herrens sanna kyrka förvänta sig att finna prästadömets myndighet och förrättningar som kan binda samman familjer för evigheten.

”Vad innebär det för just dig att Jesu Kristi evangelium har återställts till jorden?” frågade president Nelson under generalkonferensen i april 2020. ”Det innebär att du och din familj kan beseglas för evigheten! Det innebär att du, eftersom du har döpts av någon som har myndighet från Jesus Kristus och har konfirmerats som medlem i hans kyrka, kan åtnjuta den Helige Andens ständiga sällskap. … Det innebär att prästadömets kraft kan välsigna dig när du tar emot nödvändiga förrättningar och ingår förbund med Gud och håller dem.[8]

Vilken välsignelse det är att få vara medlem i en kyrka som går framåt och som leds genom levande profeter och apostlar! Må vi aldrig ta för givet Herrens gudomliga vägledning, hans återställda kyrka, prästadömets kraft och förrättningarna som välsignar oss nu och i evigheten. ■

SLUTNOTER

1. Se Russell M. Nelson, ”Kyrkans rätta namn”, *Liahona,* nov. 2018, s. 89.
2. Se Russell M. Nelson, ”Öppna himlarna för att få hjälp”, *Liahona,* maj 2020, s. 73.
3. ”Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet: Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet”, *Liahona,* maj 2020, s. 91–92.
4. Jeffrey R. Holland, ”Med fullkomligt klart hopp”, *Liahona,* maj 2020, s. 83.
5. ”Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet”.
6. Ezra Taft Benson, ”Mormons bok och Läran och förbunden”, *Liahona,* juli 1987, s. 77.
7. Se ”Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet”.
8. Russell M. Nelson, ”Hör honom”, *Liahona,* maj 2020, s. 88.

En prästadömsbärare i Afrika som utför dopets frälsande förrättning.

President och syster Nelson hälsar på medlemmar i kyrkan efter ett möte i Kona i Hawaii den 16 maj 2019.

”Jag är ingen bebis, morfar”

Michael R. Morris
Kyrkans tidningar

Den tid jag tillbringar med min lilla dotterdotter framhäver skönheten i nuet och framkallar ekon från det förgångna.

Min dotterdotter Lily har just fyllt fyra, men jag använder fortfarande hennes bebis-smeknamn ”Baby Lils”. När jag gör det påminner hon mig: ”Jag är ingen bebis, morfar.”

Hon har kanske rätt, men jag hoppas inte det. Jag har bestämt mig för att om jag fortsätter kalla henne Baby Lils kanske hon inte växer upp så fort. Så jag kommer att fortsätta kalla henne Baby Lils, åtminstone tills hon blir gammal nog att köra bil.

Självklart vet jag att jag inte kan mota tillbaka dagarna, månaderna och åren som rusar fram. Jag försökte det med mina egna barn … och misslyckades. ”Våra liv [rinner] bort”, som Jakob säger, ”som en dröm för oss” (Jakob 7:26). Innan jag vet ordet av blir vår yngste son missionär och lämnar min hustru och mig med ett hus fullt av tomma sovrum och ekon av barnaåren.

Jag hörde nyligen en person i en film säga: ”Åldern fördjupar alla känslor.” Jag tror att det är sant. När man väl har levt ett halvt sekel eller mer har man upplevt många av livets glädjeämnen och sorger. Kärlek växer med förlust, och man vet att man lever lyckligt i alla sina dagar i nästa liv, inte i det här.

När jag ser på Lilys ansikte undrar jag vilka öknar hon ska ta sig igenom, vilka bördor hon får bära och vilka taggar i köttet hon får lida av (se 2 Kor. 12:7). Det är min bön att Herren ska beskydda henne, åtminstone i några år, från de här jordiska läxorna som är nödvändiga för vår andliga och känslomässiga tillväxt. Jag ber att han ska stärka henne när de här prövningarna kommer, för de kommer ju till oss alla.

Men för ögonblicket slår jag bort sådana tankar. Jag försöker att inte tänka alltför mycket på framtiden. Jag vill inte gå miste om skönheten i nuet.

”Kom och ta mig, morfar”, säger Lily innan hon springer iväg.

Jag jagar henne från rum till rum. Hennes gulliga skratt är som musik, och hennes glada ansikte är som solsken. På ett ögonblick försvinner 25 år. Jag befinner mig nu i det förgångna, med Lilys mor, min dotter. Hon är fyra år igen. Och precis som Lily fnittrar hon när jag jagar runt henne i huset.

Sedan dyker ett annat minne upp. Året är 1974 och min bror och jag är på besök hos farmors far, Curtis Ellsworth. Det blir sista gången jag ser honom i det här livet. Han dör kort därpå, 90 år gammal, när jag är missionär i Guatemala.

Vid minnet av det ögonblicket undrar jag: Vad tänker morfar Ellsworth när han ser ner på oss, sina efterkommande? Minns han när hans egna barn var små? Oroar han sig för vår framtid? Påminner vi honom om hur fort livet passerar?

När vi tog avsked den gången för längesedan minns jag att morfar Ellsworth grät. I flera årtionden undrade jag varför. Nu tror jag att jag vet. ■

GE OSS FEEDBACK

Vi planerar att i varje tidning bjuda på artiklar som riktar sig till våra äldre medlemmar. Vilka ämnen vill du att vi tar upp? Mejla dina förslag till **liahona@ChurchofJesusChrist**.org. Vi vill gärna höra från dig!

ILLUSTRATION CAROLYN VIBBERT

Hur vi blir bättre förvaltare av den jord som Gud har skapat åt oss

Äldste Marcus B. Nash
i de sjuttios kvorum

Ju bättre vi tar hand om den här världen och allt som finns i den, desto bättre kan den uppehålla, inspirera, stärka, liva upp och glädja våra hjärtan och andar.

Från ett tal som hölls under det 18:e årliga Stegner Center-symposiet på University of Utah i Salt Lake City den 12 april 2013.

Mitt stora intresse är att vistas i naturen, oavsett om jag vandrar, åker skidor, paddlar havskajak, cyklar eller kanske åker på safari. Som barn älskade jag att vara i skogen och uppleva det tysta men talande vittnesbörd som de höga barrträden bar om Skaparen. Allteftersom jag blivit vuxen har jag insett genom studier och tro att om vi kunde förstå vilka vi är, livets mening och avsikten med jordens skapelse – och behålla dessa tankar – skulle vi behandla den här jorden och allt som finns på den på ett högre, ädlare sätt.

Guds avsikt med jordens skapelse

Herren har genom sina profeter, både forntida och nutida, försökt hjälpa oss förstå och uppskatta gåvan att få leva på den här vackra jorden. I Gamla testamentet begrundade David Guds storslagna skapelser och undrade högt varför Gud – bland sådana underverk – tänker på människan (se Ps. 8:5). David drog slutsatsen att människan är speciell, krönt ”med ära och härlighet” (Ps. 8:6).

Mose såg också i en syn oräkneliga världar[1] och förkunnade: ”På grund av detta vet jag nu att människan är intet, vilket jag aldrig hade föreställt mig” (Mose 1:10).

I sin ödmjukhet inför storheten i Guds skapelse fanns det en viktig sanning han inte förstod. Så Herren visade honom återigen sin gränslösa skapelse och förkunnade med kraft att han – Gud – skapade allt detta för ”att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan” (Mose 1:39). Den här jorden – ja, hela skapelsen – har utformats för att hjälpa oss uppnå odödlighet och evigt liv.

Herren talade också om avsikten med jorden när han sa: ”Vi ska göra en jord på vilken dessa [som är vi] kan bo. Och vi ska pröva dem med detta för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befaller dem” (Abr. 3:24–25; se även v. 26). Livet på den här jorden, tillsammans med handlingsfrihetens gåva, ger oss möjligheten att välja att eftersträva och en dag ta emot allt som Gud erbjuder.[2]

När jordens skapelse var fullbordad var Gud nöjd eftersom han såg att den skulle tjäna sitt syfte för oss, hans barn.[3] Guds söner och döttrar och familjerna de skapar är inte inkräktare på den här jorden, utan snarare har de en avgörande betydelse för dess syfte.[4]

Vi ska vara goda förvaltare

Livet på den här jorden är både en välsignelse och ett ansvar. Herren förkunnar: ”Se, djuren på marken och fåglarna i luften och det som kommer ur jorden är avsett att brukas av människan till föda och till kläder och för att hon ska kunna ha mer än nog” (L&F 49:19). Men eftersom jorden och allt som finns på den är ”[hans] händers verk” (L&F 29:25), tillhör alltihop honom.[5] Som tillfälliga invånare på den här jorden är vi förvaltare – inte ägare. Som sådana är vi ansvariga inför Gud – ägaren – för vad vi gör med hans skapelse: ”För det är viktigt att jag, Herren, gör var och en ansvarig som förvaltare över jordiska välsignelser, vilka jag skapat och berett för mina skapelser” (L&F 104:13).

Hur vi tar hand om jorden, hur vi använder och tar del av dess överflöd, och hur vi behandlar allt som vi har fått är en del av vårt prov i dödligheten.

Hur vi tar hand om jorden, hur vi använder och tar del av dess överflöd, och hur vi behandlar allt som vi har fått är en del av vårt prov i dödligheten. Vi ska tacksamt ta vara på det som Herren har gett oss, undvika att förslösa liv och resurser, och använda jordens överflöd för att ta hand om de fattiga.[6] Herren hyser djup omsorg om allt liv och speciellt om sina barn, och kommer att hålla oss ansvariga för vad vi väljer att göra (eller inte göra) med hans skapelses överflöd.

Herren lovar oss att om vi följer honom och förståndigt använder jordens resurser med tacksägelse och respekt, ”är jordens fullhet [vår], djuren på marken och fåglarna i luften … Och det behagar Gud att han har gett allt detta åt människan,

ty för detta ändamål skapades det för att brukas med omdöme, inte omåttligt, inte heller genom rofferi” (L&F 59:16, 20).

Vi ska använda de här tillgångarna med omdöme och tacksamhet, i avsikt att hjälpa andra – nutida, gångna och framtida generationer – att ta emot de välsignelser som vår himmelske Fader önskar ge sina barn.

Att se bortom oss själva

Sorgligt nog lever vi i dag i en värld där det finns de som kanske väljer att förkasta Gud och behandla hans skapelse med förakt. När det händer lider Gud och hans skapelse.

Enok berättade att Gud grät på grund av sina barns dåliga val och kvävande självviskhet.[7] Moroni profeterade att det i de sista dagarna skulle finnas ”eld och stormar och rökmoln … [och] stor orenhet … på hela jorden” och

att sådana förhållanden skulle vara kopplade till ”alla slags avskyvärdheter. Då ska det vara många som säger: ’Gör si eller gör så, det har ingen betydelse’ ” (Morm. 8:29, 31). När människan förorenar världen andligt eller timligt, lider inte bara Gud utan även naturen![8]

Nog så viktigt är att välsignelserna och kraften som finns tillgänglig genom Herrens återställda kyrka och evangelium har förmåga att utvidga och förändra människans själ bortom jaget, att inspirera kärlek till Gud och hans skapelser och hjälpa oss tänka på andras välbefinnande och ta hänsyn till framtida generationers behov.

Naturen för oss närmare Gud

Jorden och allt liv är mer än saker vi ska konsumera och/eller spara på. Vissa delar av den ska också bevaras! Oförstörd natur och ”allt som kommer ur jorden … är skapat för människans nytta och … för att behaga ögat och glädja hjärtat, … och uppliva själen” (L&F 59:18–19).

Naturen i sitt jungfruliga tillstånd för oss närmare Gud, rensar bort materialismens oväsen och distraktioner från sinne och hjärta, lyfter oss till en högre, mer upphöjd sfär och hjälper oss bättre lära känna vår Gud: ”Jorden far på sina vingar, och solen ger sitt ljus om dagen och månen ger sitt ljus om natten och stjärnorna ger också sitt ljus, … och den som har sett något eller det minsta av dem han har sett Gud verka i sitt majestät och sin kraft” (L&F 88:45, 47).

Jag tycker fortfarande om att vandra i bergen bland de praktfulla granitklipporna och topparna. Trots sin tystnad talar de om Guds kraft och storhet – och om hans unika känsla för skönhet. Som Alma vittnade: ”Allt tyder på att det finns en Gud. Ja, hela jorden och allt som finns på dess yta … vittnar om att det finns en högste Skapare” (Alma 30:44).

Jag älskar att titta på stjärnorna på natten och försöka greppa evigheten i den tid och rymd jag har inom räckhåll. Jag förundras alltid av den visshet som kommer i de här tysta stunderna att Herren, trots kosmos vidsträckthet, känner lilla mig. Och han känner var och en av oss. Skapelsen vittnar om Skaparen, och om vi bevarar dessa speciella, oförstörda platser, kan de vältaligt och djupt vittna om vår Gud och inspirera oss att gå framåt.

Ju bättre vi tar hand om den här världen och allt i den, desto mer kan den uppehålla, inspirera, stärka, liva upp och glädja hjärta och ande – och förbereda oss för att bo hos vår himmelske Fader tillsammans med våra familjer i en celestial sfär, som kommer att vara just den jord vi lever på i dag, men i ett förhärligat tillstånd.[9]

Må vi ta hand om den här jorden – vårt nuvarande och potentiellt framtida hem. ■

SLUTNOTER

1. Se Hebr. 1:2.
2. Se 2 Ne. 2:16.
3. Se Mose 2:31.
4. Se ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona,* maj 2017, s. 145.
5. Se även L&F 38:16–17.
6. Se L&F 104:17–18.
7. Se Mose 7:28.
8. Se Mose 7:48–49.
9. Se L&F 88:18–20.

Vad ofrivillig barnlöshet har lärt mig om hur vi ska föröka oss och uppfylla jorden

Under tiden som jag väntade på att få barn lärde jag mig att föröka och uppfylla jorden på andra sätt.

Jean Yellowhorse

I begynnelsen skapade Gud mannen och kvinnan och gav dem ett bud: ”Var fruktsamma och föröka er, uppfyll jorden” (1 Mos. 1:28; se Mose 2:28). Min man och jag har varit gifta i fyra och ett halvt år, men ändå har vi inga barn. Det kan finnas de som läser det här som skulle svara (och jag har redan hört alltihop):

”Men du är ju fortfarande ung!”

”Bara njut av den här tiden utan barn!”

”Ta vara på friheten så länge den varar!”

Jag har lärt mig att inte ta illa upp och att bara låta kommentarerna passera eftersom jag vet att de som säger så inte menar att såra. Jag inser att det finns människor som varit gifta längre och som fortfarande inte har några barn. Men jag vet också att även om det bara gått fyra år betyder det inte att det har varit lätt.

Det finns *stunder* som känns lätta. De senaste två åren har min man och jag bott i Europa och rest till platser vi aldrig drömt om att kunna besöka. Vi har ätit läcker mat. Och vi har träffat massor av nya vänner från världens alla hörn som har vidgat våra uppfattningar, åsikter och vår syn på världen. På många sätt skulle det vara dåraktigt att inte känna tacksamhet för den här tiden. Min relation med min man har stärkts, jag har lärt mig massor och vi har upplevt fantastiska äventyr.

Men vi har också tillbringat många kvällar på soffan och sett på filmer. Vi har skapat minnen som våra framtida barn inte kommer att vara en del av. Vår församling har bara ett enda ungt par utan barn, och – spoilervarning – det är vi. Och det verkar som om det inte spelar någon roll vilka äventyr vi upplever – tanken på barn finns alltid där.

Under mina upp- och nedgångar har jag kommit på mig själv med att fundera över budet som gavs till Adam och Eva. Vi tror att det här budet i allra högsta grad gäller än i dag[1] och att vi förväntas följa det. Men min man och jag har inte kunnat göra det än. Men det kunde inte heller Adam och Eva göra först. Så vad gjorde de? Det enda de kunde göra – de tog hand om lustgården. Även om jag inte bor i Edens lustgård lever jag i jordens lustgård, Nederländernas lustgård, min familjs lustgård och min församlings lustgård. De här är mina lustgårdar som Herren har bett mig *uppfylla* och *föröka*. Det är de här orden som jag har

funderat kring. De här orden har hjälpt mig att ändra fokus och inrikta mig på att tjäna andra och Herren. Jag tänker ofta på dessa frågor:

Hur kan jag *föröka* de gåvor som Herren har gett mig och andra?

Hur kan jag *föröka* min kärlek till Guds barn?

Hur kan jag *föröka* min tid och mina ansträngningar att tjäna andra?

Hur kan jag *uppfylla* min egen andliga brunn?

Hur kan jag *uppfylla* det som andra förlorat, antingen andligt eller timligt?

Hur kan jag *uppfylla* hopp och tro som verkar ha försvunnit för många i världen?

När jag har fokuserat mer på de här frågorna har jag välsignats med möjligheter att besvara dem på kraftfulla sätt. Jag har fått möjlighet att verka i Unga kvinnors organisation. Jag har kunnat vara flexibel nog att släppa allt jag håller på med för att hjälpa någon packa eller ta hand om vänners barn. Jag har kunnat undervisa barn från världens alla hörn i teater. Jag har lagt mer tid på att studera evangeliet. Jag har haft större förmåga att bära andras bördor och trösta dem som står i behov av tröst. Och viktigast av allt: Jag har fått större kunskap, vittnesbörd och andlig insikt om evangeliet och Guds plan för mig.

Jag säger inte att budet att "föröka och uppfylla" inte innebär att man ska få barn. Vi är här för att fostra familjer i rättfärdighet, och det innefattar att vi får barn, om så är möjligt. Men medan vi väntar på välsignelsen att få barn kan vi ändå uppfylla det budet *genom att ta hand om lustgårdarna omkring oss.* Så när jag blir ledsen, upprörd, bitter, avundsjuk, arg eller rädd på grund av min ofrivilliga barnlöshet, försöker jag alltid fråga mig: Vad gör jag för att ta hand om mina lustgårdar? Och det gör all skillnad i världen. ■

Jean Yellowhorse *är dramalärare och älskar att umgås, spela spel och utforska världen, både den verkliga och den fiktiva. Efter att Jean skrev den här artikeln har hon och hennes man flyttat vidare till nästa äventyr (och lustgård) i New Mexico i USA.*

SLUTNOT

1. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona,* maj 2017, s. 145.

MER FÖR DIG!

Du hittar fler artiklar särskilt riktade till unga vuxna i den digitala versionen av marsnumret av *Liahona* i Evangeliebiblioteket (på JesuKristiKyrka.org, eller i mobilappen).

Den här månaden hittar du fler artiklar om hur vi kan ta hand om jorden och bli bättre förvaltare av Guds skapelser.

DIGITALA ARTIKLAR

Mitt enda par byxor: Ett evangelieperspektiv på att leva enkelt
Samuel Happonen, Uusimaa, Finland

För jordens skönhets skull
Annelise Gardiner, Church Magazines

UV: AKTUELLT

Du hittar också fler artiklar varje vecka i UV: Aktuellt som finns i Unga vuxnas del av appen Evangeliebiblioteket.

En översikt över kyrkans ledares ord

Inspirerade ledare i kyrkan har talat till sista dagars heliga sedan den första generalkonferensen den 9 juni 1830. Vilka ord från generalkonferensen har du haft nytta och glädje av i ditt liv?

Mer än 10 000 tal och **24 000 000** ord har sagts på generalkonferenserna

Antal språk som generalkonferensen tolkas till

ÅR	ANTAL SPRÅK
1961	2
1971	8
1981	18
1991	27
2001	51
2011	80
2021	96

"DU [SKA] … **ge akt på alla** [profeternas] ***ord och befallningar*** SOM HAN SKA GE DIG … , **för hans ord** ska ni ta emot ***som från*** **min egen MUN,** MED STÖRSTA TÅLAMOD OCH TRO."

Läran och förbunden 21:4–5

De fem mest citerade skriftställena på generalkonferensen

Den kostbara pärlan:
1. Mose 1:39

Gamla testamentet:
Daniel 2:44

Den kostbara pärlan:
Joseph Smith – Historien 1:17

Den kostbara pärlan:
4. Mose 7:18

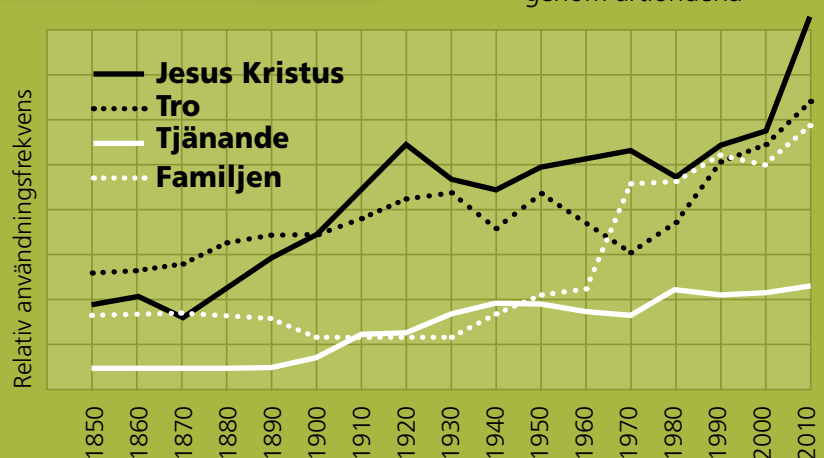
Läran och förbunden:
Kapitel 13:1

Ord som använts på generalkonferensen genom årtiondena

Oktober 1924

Första generalkonferensen sändes på **radio**

BILDER AV SKRIFTER, ANTECKNINGSBLOCK OCH MAN PÅ TEVE FRÅN GETTY IMAGES

UNGA VUXNA

Omsorg om Guds skapelser

42

EVANGELIETS GRUNDER

VARFÖR SAKRAMENTET?

6

KOM OCH FÖLJ MIG

KYRKANS TILLKOMST

25, 36

MUSIK

DESS BETYDELSE I VÅR GUDSDYRKAN

30, 34

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

SWEDISH
4 021744 661801
T1

Lokala sidor

L2 **Angrepp och motstrategier**
Äldste Helmut D. Wondra

L3 **Miraklet på Råsundavägen**
Alice Rikwide

L4 **Från äldste Renlunds officiella Facebook-sida**

L5 **Avlidna**

L6 **Symboler från templen i Gamla testamentet och templet i Stockholm**
Håkan Palm

L6 **Nygifta**

L6 **Vägen till dopet**

L7 **Han vet allt**
Axelle Gilbert

L8 **Patriark och mycket mer**
Arne och Gunnel Hedberg

L10 **Robert och Lena, svenska amerikaner**
Lena Jarlhede Svensson

L12 **Liten värld!**
Lisbeth (f. Wirtala) Grayson

L13 **Så gick det sedan**
Inger Höglund

L15 **Avresande missionärer**

L15 **Kallad på mission till skandinaviska Amerika**
Lisa Nyberg

L16 **Vill du bidra med en artikel till Lokala sidorna?**

Angrepp och motstrategier

Äldste Helmut D. Wondra, Österrike
Områdessjuttio

Min tro på Jesus Kristus utgör grunden i mitt liv. Det är min högsta önskan för mig och min familj att få återförenas med honom och min himmelske Fader igen en dag.

Syftet med Jesu Kristi kyrka är att inbjuda alla att komma till Kristus och genom honom ta del av frälsningen. Men i vår värld i dag är det inte lätt att stärka vår tro på Frälsaren. President Russell M. Nelson har sagt: ”Motståndaren ökar sina angrepp på tron och på oss och våra familjer i allt snabbare takt. För att överleva andligt behöver vi motstrategier och proaktiva planer.”[1]

En av motstrategierna Herren gav oss genom sin profet är ”en *hemcentrerad kyrka,* som stöds av det som sker i våra grens-, församlings- och stavsbyggnader”[2]. Dagliga skriftstudier som stöds av studievägledningen ”Kom och följ mig” är viktiga för att förvandla våra hem till en ”trons helgedom”[3].

Men har verkligen skriftstudier förmågan att åstadkomma detta?

För några år sedan behövde jag ta itu med ett svårt problem. Det blev tydligt för mig att jag behövde nå en högre andlig nivå för att hantera den utmaningen. Därför bad jag för att få veta vad jag behövde göra för att utveckla mer andlig styrka. Som svar på mina böner fick jag maningen att studera Mormons bok flitigare än någonsin förr. Jag hade läst Mormons bok många gånger förut, men började studera den mer intensivt och under mer bön än någonsin tidigare. Till följd av det kunde jag känna att min andlighet ökade dagligen, att min tro på Jesus Kristus stärktes och att jag fick styrka till att hantera mitt problem.

Ur skrifterna strömmar verkligen en andlig kraft som vi behöver så väl i vår tid. I skrifterna finner vi svar på de viktigaste frågorna i vårt liv. När vi studerar skrifterna dagligen med våra familjer eller vänner och berättar om våra tankar och upplevelser stärker vi vårt band till varandra och till vår himmelske Fader.

Vem kunde ha trott när ”Kom och följ mig” introducerades och president Nelson berättade att det var dags att ”göra [våra] hem till ett centrum för evangelieundervisning”[4], att vi några månader senare skulle ha en väldigt begränsad möjlighet att gå i kyrkan för att få andlig näring. Vi kan bara vara tacksamma mot Herren för att han förberedde oss för den här tiden!

Min familj och jag känner oss personligen mycket välsignade av ”Kom och följ mig”. Med våra fulla scheman och många intressen och ansvar är det inte alltid lätt för oss att hitta den tid och frid vi behöver för att läsa och studera skrifterna tillsammans varje dag. Vi var tvungna att prioritera det för att det verkligen skulle fungera. Det är inte varje gång vi studerar evangeliet med familjen som vi upplever en andlig utgjutelse, men våra dagliga skriftstudier är till stor hjälp för oss att lära känna Frälsaren bättre, att bjuda in hans Ande i vårt hem och att minimera motståndarens inflytande i vår familj.

Jag har pratat med flera familjer och bett dem berätta om sina erfarenheter av ”Kom och följ mig”. Det var intressant att inse att alla familjer själva behövde komma fram till när de skulle studera skrifterna tillsammans och hur de skulle använda ”Kom och följ mig” som vägledare. Men varje familj som ödmjukt bad om uppenbarelse om hur de bäst skulle göra det fick uppleva välsignelserna förbundna därmed.

Må våra dagliga ansträngningar att studera skrifterna hjälpa oss att bli verkligt omvända, lära känna Kristus bättre och bli mer som han. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, ”Inledande ord”, *Liahona,* nov. 2018.
2. Russell M. Nelson, ”Inledande ord”, *Liahona,* nov. 2018.
3. Russell M. Nelson, ”Bli exemplariska sista dagars heliga”, *Liahona,* nov. 2018.
4. Russell M. Nelson, ”Bli exemplariska sista dagars heliga”, *Liahona,* nov. 2018.

Alice Rikwide med sin lilla dotter

LOKALA SIDOR

Miraklet på Råsundavägen

Alice Rikwide
Stockholms församling

Alice Rikwide hette tidigare Ågren och har växt upp i Borås församling. Hon tjänade som missionär på Temple Square i Salt Lake City. Hon gifte sig sedan med Jakob Nilsson från Lund. Alice och Jakob bär nu efternamnet Rikwide, ett gammalt släktnamn från Gotland.

Jag och min dotter på nio månader var på väg hem efter en utflykt på stan när en höggravid kvinna kom in på bussen tillsammans med den blivande pappan. I samma stund som hon stiger på bussen tänker jag att hon är väldigt lik en tjej jag pluggade med för ett par år sedan i en helt annan stad i ett helt annat sammanhang. Kan de vara släkt? tänker jag. Men det kändes för långsökt att fråga en spritt språngande främling, så jag höll mig från det. Efter ett par hållplatser börjar min dotter gnälla lite. Snart får hon ögonkontakt med den gravida kvinnans partner och han får min dotter att skratta. Jag frågar när hon är beräknad och vi börjar prata om första tiden med barn och allt de har framför sig – allt det fina och svåra som det innebär att bli förälder för första gången. Allt det där som jag precis gått igenom. Vi pratar tills jag hoppar av bussen.

Mitt hjärta är varmt och jag känner mig tacksam och lycklig när jag kliver av bussen. Åh vad jag skulle vilja peppa och stötta varenda blivande och ny mamma där ute om jag bara kunde.

När jag kommer hem kan jag inte släppa det där med att hon var så väldigt lik min före detta klasskompis, så jag söker reda på klasskompisens namn på Instagram och skickar iväg ett meddelande. Visst är de lika, för de är systrar! Jag får kontakt med den blivande mamman genom systern och vi fortsätter prata. Det visar sig att hon och hennes partner flyttat ifrån den adress jag och min familj precis flyttat till bara några veckor tidigare. De har flyttat iväg och vi har flyttat in. Det visar sig att de flyttat ett par hundra meter längre bort på samma gata. I och med alla dessa sammanträffanden och den speciella känslan jag fick efter att vi pratat på bussen kände jag mig manad att skriva till henne att jag gärna träffas eller hjälper till med något om det skulle behövas, trots att vi knappt kände varandra alls. Hon tackar så mycket och vi gillar varandras bilder och kommenterar och interagerar lite smått.

Sen kommer deras lilla pojke. Och jag vill ge dem tid och utrymme, så jag skickade ett grattis men inget mer än så. Tills en tisdag när

tanken kommer till mig att jag kanske skulle laga mat till den nyblivna familjen, som vi ofta gjort för nyblivna mammor i Hjälpföreningen. Först hade jag tänkt laga en vegetarisk rätt som är en favorit här hemma, men när jag skulle börja laga fick jag tanken att jag kanske skulle göra en lasagne i stället. Sagt och gjort, lasagne får det bli. Jag skickar iväg ett meddelande och frågar om jag skulle kunna få laga middag till dem. Hon blir rörd över omtanken och uttrycker att det skulle vara mycket uppskattat.

Senare samma eftermiddag promenerar jag gatan upp och levererar den fortfarande varma lasagnen och ett handskrivet kort till en alldeles ny familj. När jag kommer in genom dörren frågar hon: ”Får jag fråga vad du har lagat?” På vilket jag svarar: ”Det blev lasagne.” Hon tittar på mig och säger: ”Vi var och handlade grejer för att kunna laga lasagne tidigare i dag, men vi har inte hittat tiden eller orken att tillaga den. Åh, det är precis det vi varit så sugna på!” Det visste inte jag, men jag är övertygad om att vår Fader i himlen, som vet allt, visste det mycket väl. ■

Från äldste Renlunds officiella Facebook-sida

Äldste Dale G Renlund:

När det var måndagsmorgon i Asien träffade jag och Ruth alla kyrkans missionärer som tjänar i Asien. Vi själva befann oss i Salt Lake City och mötet hölls via nätet.

Som en del av mötet tog vi emot frågor från missionärerna. En fråga kom från syster Emmy Fondell, en missionär som tjänade i Taiwanmissionen Taipei. Hon undrade om jag kom ihåg hennes mormor Inga-Lill från då jag tjänade som missionär i Sverige för 48 år sedan.

Som jag mindes det träffade jag Inga-Lill en gång i Karlskrona då jag och min seniorkamrat undervisade henne en av diskussionerna. Inga-Lill tyckte inte om den lektion vi hade lärt oss utantill så min kamrat och jag började i stället undervisa principer och begrepp och ställde öppna frågor. Andan i vårt möte förändrades och Inga-Lill blev mycket mer intresserad. Följande vecka flyttade Inga-Lill till Stockholm där hon fortsatte att ta emot diskussionerna och blev medlem i kyrkan.

Jag berättade för alla missionärer som deltog i detta möte för missionärer i hela Asien att om den enda framgång jag hade som missionär var att ha haft en liten del i att Inga-Lill tog emot Jesu Kristi återställda evangelium den gången och att hennes dotterdotter nu tjänade Herren trofast i Taiwanmissionen Taipei – vilket var fallet med syster Fondell – så var min mission rikt belönad.

Vi undervisar i slutändan människor, inte lektioner. Den Helige Anden är ju den verklige läraren, och förändring kommer genom hans inflytande. Jag är stolt över syster Fondell och alla missionärer som nu tjänar i Asien.

Syster Emmy Fondell i Taiwan pratar med Äldste Renlund i Salt Lake City

Från kommentarerna till äldste Renlunds inlägg på Facebook:

Isabell Smalley (syster Fondells moster, bosatt i USA)

Tack för att du undervisade min mamma Inga-Lill för 48 år sedan. Jag är så tacksam och för att ha evangeliet i mitt liv. En person blir flera så snabbt.

Siv Fondell (syster Fondells farmor, bosatt i Kristianstad)

Tack. Tack. Tack för evangeliet och för att du berättade om denna händelse. Tack för att du missionerade i Sverige! Det välsignar vår familj så mycket. Jag tog emot missionärerna och döpte mig 1979. Min son Carl Fredrik gifte sig med Emmys mamma Elinor Siggelsten som är dotter till Inga-Lill Siggelsten. De bor nu i Boston och har fyra barn! Min andra son David bor med sin fru i St. George i Utah och där är han förste rådgivare till biskopen.

Elinor Fondell (syster Fondells mamma, bosatt i USA)

Tack äldste Renlund för att du tjänade en mission i Sverige och för att du använde Anden när du undervisade min mamma. Det är så sant att vi undervisar människor, inte lektioner. Tack också för att du och din fru tog er tid att prata med syster Fondell efter mötet. Jag vet att hon uppskattade det jättemycket! ■

Avlidna

Kyllikki Sironen i Stockholms församling har avlidit, 86 år gammal. När Kyllikki skulle besöka kyrkan för första gången blev Martti Sironen ombedd att vara hennes tolk, eftersom hon kunde så lite svenska. Martti döpte sedan Kyllikki i mars 1955. De gifte sig och fick tre barn: Anita, Ammi och Palle. Familjen består också av tre barnbarn och två barnbarnsbarn. Martti avled 2013. Kyllikki älskade livet och att kunna få hjälpa andra. Hon var en solstråle som spred glädje och harmoni till alla runt omkring sig.

Barnen, genom Ammi Fredmer

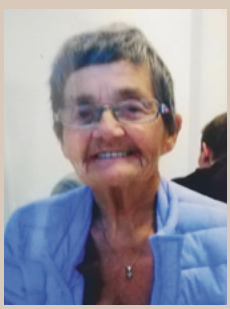
Martti och Kyllikki Sironen, 1998

Kyllikki Sironen

Kerstin Cassby, medlem i Visby gren, har avlidit i en ålder av 78 år. De två döttrarna är närmast sörjande, men saknaden är stor även hos de vänner Kerstin vann när hon vid mogen ålder slöt sig till Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Hon hade avslutat sin arbetsgärning på Försvarets radioanstalt och ville tillbringa sin tid som pensionär på Gotland där missionärer och medlemmar i förening undervisade henne om evangeliets återställelse. Talare vid hennes bår påminde om Kerstins barndom, som faderlös och bortadopterad under brinnande krigstid. Syskonen i kyrkan glömmer aldrig hennes goa kramar och hennes glädje över att vara en del av vår församling. ■

Willy och Gerd Herrey

Kerstin Cassby

Symboler från templen i Gamla testamentet och templet i Stockholm

Håkan Palm
Handens församling

I tabernaklet i öknen och i det första (Salomos) samt andra (Herodes) tempel hade väderstrecken en central betydelse. Förlåten låg alltid i väderstreckslinjen norr till söder. Och själva tempelbyggnaden var alltid centrerad i öst-västlig riktning. Ingången till byggnaden låg i öster. Solen (ljuset) stiger upp i öster och Messias ska en dag komma från öster.

Den runda cirkeln med fyrkanter för norr-syd och öst-väst, som finns i templet i Stockholm har inspirerats av Kirtlands tempeltorn. Även många äldre svenska kyrkor hade fönster eller tornur i form av en cirkel och de fyra väderstrecken.

Från tabernaklet i öknen till Herodes tempel, vidare till Kirtlands tempel och sedan till Stockholms tempel finns alltså en symbolisk tidslinje. Norr och söder är varandras motsatser. Precis som öster och väster.

Lehi undervisade i Mormons bok om motsatsernas betydelse i Guds stora plan. Utan motsatser skulle Guds verk inte kunna finnas till (2 Nephi 11–13). ■

Tabernaklet i öknen ställdes alltid upp i öst-västlig riktning med förlåten i linjen norr-söder.

Kirtlands tempel byggdes med evighetens cirkel och de fyra väderstrecken som dekoration i tornet.

Templet i Stockholm förenar gammal svensk kyrkarkitektur med Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas första tempel i Kirtland.

Nygifta

Miranda Byington och Robert Lohman

Robert Lohman och Miranda Byington vigdes i Stockholms tempel av president Lars Malm den 30 oktober 2020. Miranda är uppvuxen i Moses Lake i Washington i USA. Hon är dotter till Terry och Elizabeth Byington. Robert är uppvuxen i Östersund och i Örebro. Han är son till Pär och Birgitta Lohman. Paret bor i Malmö och tillhör Malmö församling. ■

Vägen till dopet

Att Donny Osmond och hans syskon fick många att intressera sig för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är ett välkänt faktum, i alla fall för dem som växte upp på 60- och 70-talet. Men att Donny Osmond skulle hjälpa **Eva Lundbäck** från Östersund att hitta vägen till det återställda evangeliet 2020 är desto mer osannolikt. Men så var det faktiskt. Ett ofokuserat surfande på nätet ledde Eva till att kolla upp sin gamla ungdomsidol. Jo minsann, den 63 år gamle Donny Osmond hade en hemsida och Eva förstod att han fortfarande var medlem i Jesu Kristi kyrka. Hon ställde några nyfikna frågor om hans tro och fick svar. Inte från Donny själv, men från en man som var ombedd att kommunicera med dem som

Eva Lundbäck

ville veta mer om kyrkan. Detta ledde till att denne man frågade Eva om hon ville ha kontakt med missionärerna. Och så blev det.

Efter cirka en månads kontakt med missionärerna kom Eva ihåg att hon hade hört att en vän hon haft för många år sedan blivit medlem i kyrkan. De hade haft kontakt under ett par år i en skolförening under gymnasietiden i Borås. Han hette Björn Engelbrektsson. Missionärerna kollade upp detta och det stämde. Björn och hans familj tillhörde Borås församling. Björn Engelbrektsson och Eva Lundbäck hade inte haft någon som helst kontakt på nästan 40 år, men de fick bra kontakt igen via sociala medier. ”Missionärerna, min mailkontakt från USA och Björn gjorde sitt bästa för att besvara alla mina tusen frågor, och jag är så tacksam för all hjälp jag fick”, berättar Eva Lundbäck. ”När det sedan började kännas moget för dop passade jag på att bli döpt av Björn Engelbrektsson i Borås. Jag skulle ändå åka söderut för att hälsa på min bror.”

Eva, som döptes mitt under coronapandemin, har lärt sig att ta del av andlig föda via olika utsändningar. Detta är extra viktigt för Eva som bor i Östersund, 18 mil från det närmaste möteshuset i Sundsvall. I skrivande stund har Eva fått uppleva tre fysiska sakramentsmöten i Sundsvalls gren tillsammans med medlemmar som låter Eva övernatta i deras hem. Var tredje vecka räknar Eva med att köra eller åka tåg till Sundsvall för kyrkans möten.

Bibeln har varit en viktig bok för Eva sedan ungdomsåren och det var Mormons boks likhet med Bibeln som först fängslade Eva. Hon tyckte att det var fantastiskt att få läsa en bok som undervisade om samma saker som Bibeln – fast mer. Hon hade lätt att ta till sig budskapet om en återställelse eftersom hon redan funderat över det glapp hon upplevde mellan Jesus predikningar och kristenheten i dag. Läran om pågående uppenbarelse var mycket tilltalande och Eva har befäst sin tro på en nutida profet genom att att ta del av de flesta av president Russel M. Nelsons underbara tal. Vi gratulerar Eva till hennes medlemskap i kyrkan och tackar för att hon ville dela med sig av sin väg till dopet. ■

Han vet allt

Axelle Gilbert
Missionär i Sverigemissionen Stockholm

För en tid sedan anlände jag och min kamrat till Västerhaninge församling. Vi var båda nya i området. Detta skulle bli en spännande och rolig tid tillsammans. Jag, syster Gilbert, är svensk och växte som liten upp i Västerhaninge. Jag känner många av medlemmarna i Stockholm. Nu bor min familj i Sundsvall och min mamma hette Ingrid Malmqvist innan hon gifte sig med min far Yohann Gilbert, som ursprungligen kommer från Quebec i Kanada. Jag kallades först till Rysslandmissionen Sankt Petersburg, men efter min tid på MTC i Provo har jag tjänat i Sverigemissionen.

Sedan jag kom till Stockholm hade jag konstant en familj som tillhörde vår församling i mina tankar. De är mindre aktiva, men sedan långt tillbaka goda vänner till mig och min familj. Jag och min kamrat var bara tvungna att nå ut till dem. Efter en knapp vecka kom dagen då vi skulle träffas. Vi skulle komma över till dem på kvällen. Samma morgon fick min kamrat, syster Pippert, ett meddelande i sin inkorg. Det visade sig vara från en obekant kvinna som bor i hennes hemstad i Utah. Genom rykten i kyrkan hade kvinnan fått höra att min kamrat nu tjänar i Sverige, samma mission som denna kvinna en gång i tiden tjänat i som missionär. Nu, trettio år senare, var hon på jakt efter en kvinna som hon döpte under sin tid på mission. Kunde syster Pippert möjligtvis känna till denna kvinna? Min kamrat berättade för mig att hon inte visste vem detta var och hon frågade mig, men namnet lät inte bekant. Under dagens lopp kunde min kamrat inte släppa tanken på denna kvinna. Vem var det? Var bodde hon nu? Hur skulle vi hitta henne?

På eftermiddagen träffade vi missionspresidenten på ett kafé där vi fick möjligheten att berätta om meddelandet från kvinnan. Vi frågade om det fanns något sätt för oss att få åtkomst till denna

Syster Gilbert och syster Pippert

kvinnas information? Men processen skulle vara svår och komplicerad. Inte heller visste vi hur vi skulle få tillgång till kyrkans dopregister från så många år tillbaka. Hur skulle vi hitta henne?

Sedan kom kvällen och vi var tillsammans med familjen jag kände sedan tidigare. De erbjöd oss att stanna på middag vilket passade bra då vännen vi skulle träffa senare blivit sjuk. Vi samtalade, och efter en stund frågade mamman om det inte var dags för oss att åka hem snart? Vi blev lite förvånade över frågan, men hon började öppna sig och berättade att hon kom ihåg att missionärerna alltid hade en tid att passa när hon blev undervisad som ung vuxen.

Senare under kvällen, när vi var på väg hem på våra cyklar, uttryckte jag hur mycket jag älskade denna familj och jag nämnde namnet på mamman i familjen. Min kamrat tittade undrande på mig och upprepade mammans namn som om det var en fråga. Jag nickade. När vi kom hem tog min kamrat upp sin mobiltelefon. På sin mobilskärm hade hon en bild som kvinnan från Utah hade skickat till henne tidigare den morgonen. Det var en bild på henne själv som missionär tillsammans med hennes kamrat och kvinnan de hade döpt. Plötsligt tittade min kamrat på mig. ”Ser det där inte ut som din kompis som vi var hemma hos i kväll?” Hon räckte mig sin mobiltelefon. Jag kunde inte tro mina ögon! Där satt de på en soffa: Kvinnan som skrivit till oss samma morgon, hennes kamrat och personen de hade döpt – min kompis mamma. Det var hon! Jag hade inte känt igen namnet på grund av den amerikanska brytningen, men nu föll alla pusselbitarna på plats. Jag och min kamrat kände båda hur anden starkt närvarade i våra hjärtan.

Det är otroligt att se hur Gud genom små och enkla medel uträttar mycket stort. Gud känner alla sina barn. Han vet allt. Allting sker i sin ordning, i sin egen tid. Det är tydligt att Gud är den som står vid rodret. Han styr. Han vet. Han känner. Han inspirerar genom sin Ande och han vet hur pusslet ska se ut när det är klart. Han ser hela bilden. En bit i taget tills det är klart. ■

Patriark och mycket mer

Arne och Gunnel Hedberg
Örebro församling

Liahonas lokalredaktör har länge haft tanken att presentera de bröder som i dag tjänar som patriarker i Sveriges fyra stavar. Vi inleder med den äldste av dem, ***Arne Hedberg,*** *en älskad trotjänare som verkar som patriark i Stockholms stav.*

GUNNEL HEDBERG

Gunnel Hedberg berättar: Arne, född 1935 i Göteborg, är en västkustson i hjärtat även om han också trivs alldeles utmärkt på Närkeslätten. Han hann aldrig få någon kontakt med sin jordiske far som dog när Arne bara var fyra år. Olika omständigheter gjorde att Arne växte upp under mycket svåra förhållanden som barn, där en vårdnadshavare utsatte honom för ständiga övergrepp – fysiskt och mentalt – under många år. Han säger själv att detta fick honom att utveckla ett speciellt förhållande till sin himmelske

MARIE JAKOBSSON STRANDBERG

Arne och Gunnel som missionspresidentpar 1996

Fader, som han alltid upplevde fanns där och lyssnade på honom.

Arne arbetade som dekoratör och reklamman innan han anställdes som musiklärare. Det var en arbetsuppgift han tyckte mycket om och arbetade med ända tills han fick ett erbjudande 1977 att som en av de första bli anställd som lärare inom kyrkans utbildningsverksamhet KUV för södra Sverige. Det ansvaret utökades med tiden till att omfatta hela Norden inklusive Island.

Ledarskap och undervisning har alltid varit Arnes stora intressen i livet. Terez Nilsson bad Arne att kort berätta vilka ämbeten han haft under åren:

”Under min tid som ung missionär var jag grenspresident i Örebro gren och det fick jag faktiskt vara återigen när jag närmade mig pensionen. Grenspresident var jag också i Kortedala i Göteborg. 1977 kallades jag som den första stavspresidenten i Göteborgs stav. Därefter tjänade jag som regionrepresentant (områdessjuttio) för Norden. Jag var missionspresident för Sverigemissionen 1993–1996 och senare kallades jag som tempelpresident för templet i Stockholm, 2000–2003. I tolv års tid (1964–1976) var Gunnel och jag ansvariga för ungdomsprogrammen i Sverige, vilket vi också har varit lokalt i Göteborgs distrikt. Mellan dessa ämbeten har jag också haft många andra. Då jag kallades som stavspresident fanns inte kyrkans ledarskapsmaterial i någon större omfattning på svenska. Men som stavspresident och regionrepresentant ingick det att närvara vid generalkonferenserna två gånger om året. På plats i Salt Lake City ’frossade’ jag i böcker och utbildningsseminarier, så mycket jag bara hann med. Som anställd inom kyrkans utbildningsverksamhet fick jag ytterligare utbildning. Dessutom har mina olika ämbeten givit mig personliga erfarenheter med besökande generalauktoriteter som jag fått möjlighet att diskutera med och lära mig hur evangeliet kan tillämpas på lokal nivå.

Som regel skolas man inte i förväg inför de uppgifter som man får i kyrkan, inte på annat sätt än de erfarenheter man får av livet. Det kan kännas skrämmande att få nya uppgifter. När jag kallades som patriark var jag livrädd! Hur i hela världen förbereder man sig för ett sådant ämbete? President Ingemar Nyman sa att jag kunde ta den tid som jag behövde innan jag gav min första välsignelse. Skönt, tänkte jag, då tar jag några månader på mig. Jag efterträdde Sven Karlsson som avlidit och kunde läsa några av hans välsignelser. Men jag förstod snabbt att det inte fanns något att lära in eftersom varje välsignelse är unik och personlig. Orden måste komma från Herren, inte från mig. Vilken utmaning! Det var bara att be Herren om hjälp att förbereda mitt sinne. Jag bad om modet att lägga händerna på personens huvud och låta det ske som Gud ville. Så blev det. Från första välsignelsen och framåt var det uppenbart att det var mina ord men Herrens innehåll. Så hoppas jag att det ska förbli.”

Gunnel Hedberg fortsätter: Arne har varit mitt stöd under alla år som jag satt upp musikaler. Ibland har han varit projektansvarig men oftast blir han något av en allt-i-allo som skjutsar, plockar ihop och städar kapellet efter repetitioner, bygger scen, sköter ljus och inte säger nej till en biroll på scenen om det behövs. Han har en omvittnad komisk talang som han inte är rädd att bjussa på när det behövs.

Att ha en röst är nödvändigt som patriark. När Arne drabbades av en allvarlig infarkt och

Arne Hedberg undervisar första institutklassen i Göteborg.

samtidigt blev opererad för en brusten aorta skadades hans stämband. I bästa fall kunde han viska. Man sa att det förmodligen skulle bli en bestående skada. Då han senare blev undersökt av en specialist var det nedslående beskedet forfarande att det tycktes omöjligt att ”reparera” skadan. Han fick anpassa sig till ett liv med knappt hörbar stämma. Vi bad mycket om att Arne skulle få tillbaka sin röst. En vecka efter läkarbesöket kom han upp på morgonen och sa med full styrka och klang: ”Gomorron Gunnel!” Rösten var tillbaka och detta var för både oss och hans läkare verkligen ett under! Tanken att ”den Herren kallar, dugliggör han”, blev högst påtaglig för oss.

Arne berättar: ”Redan som 17-åring växte hos mig en stark önskan att få en patriarkalisk välsignelse. Denna möjlighet fanns inte tillgänglig i Sverige förrän de första stavarna organiserades. Vid ett tillfälle på tidigt 60-tal bjöds Gunnel och jag till lunch hos missionspresident Alvin Fletcher där presidenten för kyrkan i Europa, Ezra Taft Benson, var närvarande. Under samtalet kom mina önskningar på tal och president Benson uttryckte förvåning att jag inte hade fått min patriarkaliska välsignelse. ’Kom ner till Frankfurt så kan vi ordna med det’, sa han. Och så blev det. Jag var då lärare vid en göteborgsskola och som klassföreståndare var jag ansvarig för en klassresa till Tyskland. Vi var tre lärare från skolan men behövde en vuxen till varför Gunnel kunde rycka in som extralärare. En eftermiddag var programmet ordnat så att Gunnel och jag kunde åka till Bad Vilbel där patriarken bodde och vi fick våra välsignelser. Det hängde på ett hår att vi skulle få dem eftersom vi inte hade några rekommendationer med oss. Vi visste ju ingenting om proceduren med blanketter. Men patriarken ringde till president Benson som gav klartecken. Tillfället att få våra patriarkaliska välsignelser hör till en av höjdpunkterna i våra liv. Inte minst kunde vi se hur Herren hjälpte oss att åka till Frankfurt trots att vi då inte hade pengar till en sådan resa.”

Arne Hedberg ser tillbaka på sitt liv och säger: ”Om någon tycker att kyrkouppdragen har tagit mycket tid från familjen eller från sådant jag också skulle ha velat göra, så lyssna på detta: Sedan min ungdom har jag önskat att resa, flyga och segla. Vi hade inte råd med sådant när familjen växte upp, men efter några år kunde jag konstatera att jag har fått uppleva allt det jag gärna ville göra. Och allt tack vare uppgifterna i kyrkans verksamhet!” ■

Robert och Lena, svenska amerikaner

Lena Jarlhede Svensson
Utby församling

Med dubbla medborgarskap och med hjärtat i både USA och Sverige berättar Lena Jarlhede Svensson om åren i USA. Hon och maken Robert Svensson bor nu i Göteborg och ser tillbaka på händelserika och lärorika år. Jesu Kristi evangelium och den återupprättade kyrkan är för Robert och Lena den röda tråd som binder samman allt till en helhet.

Roberts första USA-upplevelse skedde när han som sjuåring sommaren 1958 emigrerade till Brooklyn i New York tillsammans med sin mamma Florence och mormor Anna. Åtta år senare, när Robert var femton år, återvände familjen på nytt till Göteborg. Robert förstod svenska men talade inte språket och han tyckte att husen i Göteborg var så små. Han var ju van vid skyskraporna i New York City. Under åren i USA hade mamma Florence gift om sig och Roberts lillasyster Lisa var fem år när familjen återvände till Sverige 1966. Roberts pappa var då omgift, vilket gjorde att Robert nu även hade två systrar i Stockholm.

Det var under världsutställningen i New York 1964 som Robert för första gången kom i kontakt med Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Han besökte då den så kallade mormonpaviljongen där kyrkans lära presenterades bland annat genom filmen ”Människans sökande efter lycka”. 1967 knackade sedan missionärerna på dörren i Göteborg och både de och Robert tyckte att det var roligt att tala engelska tillsammans. Den 16-årige Robert undervisades och han tyckte att budskapet kändes väldigt bekant. Han fick ett vittnesbörd om evangeliet och i december samma år döptes han av Leif Mattsson. Under 1970-talet utförde Robert en heltidsmission i Englandmissionen Birmingham. Mamma Florence, som döpts redan tidigare, återgick tillsammans med mormor Anna till full aktivitet i kyrkan och de var trofasta fram till dess de lämnade

Robert Svensson och Lena Jarlhede gifter sig i juli 2001.

detta jordeliv, då tillbaka i USA. Många äldre medlemmar minns Florence storslagna sångröst.

1980 hade Robert arbetat på Volvo i flera år och bestämde sig för att flytta till Michigan för att studera Interior Design och jobba inom den amerikanska bilindustrin. Det som var tänkt att bli tre år i Michigan blev 26 år, med avstickare till Tennessee och Trollhättan. I Trollhättan var Robert med och arbetade fram SAAB:s cabriolet i mitten av 1980-talet. Roberts yngre syster Lisa återvände också till USA 1980. Hon gifte sig med Rick Gatherum i Utah. De fick fem barn och ser nu fram emot sitt 13:e barnbarn.

Själv kom jag in i kyrkan som 14-åring 1974 i Utby. Min första USA-upplevelse skedde sommaren 1984 då vi som familj deltog under min lillebror Mats High School Graduation i Los Angeles. Tre år senare återvände jag till Kalifornien som heltidsmissionär i Fresno-missionen. Efter missionen återvände jag till USA så ofta jag kunde, samtidigt som jag bodde och arbetade som legitimerad dietist i Göteborg. Sommaren 1993 var jag på en korttidsmission i staten New York, som en del av the Hill Cumorah Pageant.

Jag träffade Robert under ett av hans många besök i Sverige. På Roberts 50-årsdag, i juli 2001, gifte vi oss i Sverige. Därefter följde 15 år som gifta i USA innan vi i oktober 2016 återvände med pick och pack till vår gemensamma födelsestad Göteborg. Då hade vi hunnit bo i Michigan mitt i USA, i staten Washington på västkusten och i North Carolina på östkusten. Vi fick under dessa år uppleva bilindustrins uppgång och nästintill totala fall i Michigan. Ett tag levde vi med skräcken av att inte ha inkomst och tillgång till sjukvårdsförsäkring i ett land där sociala skyddsnät inte är en självklarhet. Vi välsignades därefter med nio gyllene år i staten Washington där Robert jobbade för Boeing i Everett norr om Seattle. Där var han med och tog fram 787 Dreamliner. Vi avslutade vår tid i USA med att bo i North Carolina innan vi skeppade hem allt bohag till Sverige och flög tillbaka över Atlanten tillsammans med vår gula labrador Daisy. Under alla år i USA har vi tacksamt sett Herrens hand i allt och vi skulle inte vilja vara utan en enda av alla dessa erfarenheter, roliga som svåra och prövande. De människor vi har lärt känna – och älska – ser vi som vänner för livet och evigheten.

Det vi älskar med USA är att det fortfarande är möjligheternas land, även om det ibland sker till ett högt pris. Samhällsengagemang blir en självklarhet för de flesta. Det är lätt att umgås och helt naturligt att prata med folk man inte känner. Kyrkans många olika sociala och humanitära program är helt fantastiska och väl administrerade. Vi har packat och distribuerat mat och hygienartiklar via biskopens förrådshus och sorterat högar av kläder till Deseret Industries second hand-butiker. Vi har gått kurser genom LDS Employment Center och LDS Social Family Services, genom vilka vi blev certifierade som fosterföräldrar och kunde öppna vårt hem för stora och små. Detta hade vi visserligen gjort tidigare, men nu kunde det ske mer officiellt. Via våra stavar och församlingar var vi engagerade i att lägga om tak och bygga handikapp-ramper, fixa trädgårdar, laga middagar, samla ihop hygienartiklar och servera måltider till hemlösa, för att bara nämna några av många olika projekt under årens lopp. Detta gjordes ovanpå de vanliga uppdragen som hem- och besökslärare och andra ämbeten i församlingar och stavar. Speciellt tydligt blev detta under de år vi bodde på ljuvliga Whidbey Island i staten Washington. Där kände alla alla och vi hjälptes åt i smått som stort, nästan som enligt Förenade orden.

Det var med mycket blandade känslor som vi i oktober 2016 lämnade USA bakom oss för denna gång. Vi kände nu att det var dags att pyssla om min mamma Hillevi, som visserligen varit pigg nog att besöka USA 19 gånger, men som nu i sitt 94:e levnadsår är i stort behov av omvårdnad. Vi har också andra släktingar och vänner att bry oss om i vårt fosterland.

Väl tillbaka i Sverige igen har vi försökt att fortsätta på samma sätt. Vi talar med främlingar och vi lär känna våra grannar. Vi försöker hjälpa till varhelst vi ser ett behov. ”Jättelätt!”, tycker Robert, som sällan missar ett tillfälle att starta en konversation, ofta relaterad till Jesu Kristi evangelium. Detta utmynnar inte sällan i att han hjälper till att bygga en altan, hänger en ytterdörr, byter glödlampor, klipper någons gräs, agerar chaufför eller engagerar sig i grannskapets unga som tycker att Robert alltid har något roligt, spännande och lärorikt på gång. Detta medan jag som är nio år yngre än Robert jobbar heltid i mitt gamla yrke som dietist.

Vi vet att Herren är oerhört engagerad i oss var och en. Vi vet att han lyssnar på bön och bereder en väg i förhållande till vår tro och lydnad. Oavsett var i världen vi befinner oss, så väntar alltid kärleksfulla syskon med öppna armar så att vi gemensamt kan sprida det glada budskapet och tillsammans bygga upp Sion, Guds rike på jorden. ■

Familjebild från 2013 när Roberts systerdotter gifte sig i templet i Salt Lake City. Robert och Lena till höger med mamma Florence i rullstol.

Liten värld!

Lisbeth (f. Wirtala) Grayson
Phoenix, Arizona

Isac Grayson och Ethan Lucas går igenom templet tillsammans inför missionen.

”Världen är liten” brukar man ju säga. Och med modern teknik och snabba transporter är världen inte längre lika stor som den en gång var. Detta är berättelsen om två unga missionärer som just lämnat sina hem för missionsfältet.

Isac Grayson är född och uppvuxen i Umeå i Västerbotten. Isac är en grabb med många intressen och förmågor och vad han än gör så gör han det med ett leende på läpparna. Under många år spelade Isac hockey med Björklövens ungdomar. Utförsåkning har alltid varit en favorit, likaså camping och fiske. Han är utrustad med ett tålamod få förunnat.

Ethan Lucas är född i New Mexico, men har bott på många platser under sitt korta liv. Ethan är en gosse som älskar basket, utomhussporter och friluftsliv. Han har också tävlat i Legos robottävlingar.

När familjen Lucas flyttade till Umeå 2009 fick grenen ett välbehövligt tillskott. Med entusiasm var de villiga att arbeta hårt för att föra Herrens verk framåt. Familjerna Lucas och Grayson blev snabbt goda vänner. Med många gemensamma intressen och jämnåriga söner blev det otaliga utflykter, äventyr och även skidsemestrar tillsammans. Ingen kunde då ana att dessa två killar skulle gå ut på missionsfältet från samma församling i Phoenix i Arizona ett decennium senare.

Familjen Lucas flyttade tillbaka till USA 2013 och efter en tid i Utah hamnade de i norra Phoenix. Familjen var inte sen med att berätta om det konstanta solskenet, det lätta livet utan bök med vinterkläder, men också om närheten till skidorter om längtan efter snö skulle bli för påträngande.

Graysons lämnade Sverige 2015 för att flytta till Seattle, och där var inte svårt att känna sig hemma. Närheten till storslagen natur, hav, sjöar och skidbackar var snudd på overklig. Här i USA förändras saker snabbt och något år senare fick min make David ett arbetserbjudande i Phoenix och familjen styrde kosan söderut. Jag

måste tillägga att Arizona är som en annan planet om man jämför med de norrländska skogarna.

Sedan 2018 bor familjerna Grayson och Lucas i samma kvarter i Phoenix. Ethan och Isac tjänade tillsammans i Unga mäns kvorumspresidentskap med totalt 27 präster i samma ålder.

Tillsammans peppade de varandra att få in sina missionspapper. De ville båda påbörja missionen under 2020. Isac blev kallad att tjäna i Japanmissionen Sapporo, men i skrivande stund är han tillfälligt placerad i Washingtonmissionen Wakima. Ethan kallades till Finland, men nu tjänar han tillfälligt i Atlanta i Georgia.

I och med covid-19 fick båda äldsterna sin missionsutbildning på hemmaplan via nätet. Med ett fantastiskt fokus studerade de japanska och finska (två av världens svåraste språk) nio timmar dagligen under nio veckor, en obeskrivlig resa även för deras familjer.

Om ett par år, när dessa två äldster återvänder, står förhoppningsvis de yngre bröderna Noah Grayson och Dallin Lucas redo att ta över stafettpinnen på missionsfältet.

Det är verkligen fantastiskt att vi genom evangeliet alltid har en församlingsfamilj vart vi än flyttar i världen. Eftersom både familjen Lucas och familjen Grayson bor långt från övrig släkt, ser vi varandras familjer som adopterade kusiner och vi har varit igenom en hel del tillsammans, både i vått och i torrt. Det är nog bara vi som bott i Norrland som förstår kulturen och traditionerna där. ■

Familjerna Grayson och Lucas under en utflykt utanför Umeå 2010

Så gick det sedan

Inger Höglund
Västerhaninge församling

När president och syster Davis skulle åka till Sverige för att presidera över Sverigemissionen blev de två månader försenade på grund av coronapandemin. Leif och Eva Mattsson blev som vi tidigare berättat kallade att verka som ersättare under denna tid. President Davis berättade i sina tal som ny missionspresident om hur han undrade om något liknande hade hänt tidigare vid ett presidentbyte i Sverigemissionen. Han vägleddes till en bok som återgav hur C. Fritz Johansson fick träda in som missionspresident under andra världskriget. President Davis berättade i sina tal att Fritz Johansson hade blivit en hjälte för honom.

Men låt oss ta det från början för den som inte hört talet. År 1931 träffade en ung man en missionär utanför Eskilstuna. Mannen, som hette Fritz Johansson, läste Mormons bok, tog sig till kyrkan i Eskilstuna och blev medlem. Han hade ingen familj, men i kyrkan träffade han Astrid som blev hans fru och mor till hans barn. Fritz drev en lanthandel i Ärla, men han hade läst mycket om vikten av att sprida evangeliet och kände ett stort personligt ansvar för detta. Han talade om för missionspresidenten att han väldigt gärna ville utföra en mission, men president Hugo Peterson tyckte inte att det var så lämpligt att en småbarnsförälder skulle resa iväg på mission. Men när hans andra barn, Hugo, var sex veckor hade han övertalat president Gustive Larson och han kallades till grenspresident på heltid i Vingåker. Han sålde sin affär och familjen flyttade med honom.

Ett år senare utbröt andra världskriget och alla amerikanska missionärer, inklusive missionspresidenten, fick åka hem. Då kallades Fritz Johansson att ta över presidentskapet i Sverige. Familjen flyttade till Svartensgatan 3, där de också fick sitt tredje barn – en liten flicka, Solveig. Vad president Davis inte visste när han höll sina tal var att många

Familjebild från tiden då C. Fritz Johansson presiderade över Sverigemissionen. Från vänster: Hugo, Fritz, Solveig, Astrid och Linnéa.

medlemmar som hörde honom hade träffat den här lilla flickan som nu heter Solveig Thomas.

Kontakterna mellan kyrkan i USA och Sverige var ytterst få under kriget, men president Johansson utförde ett utmärkt arbete under de sex krigsåren. Tidigare hade man litat till missionärerna, men nu fick medlemmarna tränas upp för att sköta alla prästadömsuppgifter, och några svenska medlemmar, både bröder och systrar, kallades på mission. Man organiserade hjälpsändningar till Finland, som var en del av missionen. Ezra Taft Benson (senare kyrkans president), den förste generalauktoritet som kom till Europa efter kriget, reste runt för att ta reda på medlemmarnas behov av välfärdshjälp och för att se hur de klarat sig under kriget. Han fann tillståndet i den svenska missionen mycket gott. Äldste Benson kallade nu Fritz Johansson att fortsätta sin mission i Finland, där han och hans kamrat organiserade den första grenen i Larsmo i Finland.

När den åtta år långa missionstiden var slut reste Fritz och hans hustru Astrid och deras tre barn till USA. De kände en stark önskan att få komma till templet och bli beseglade till varandra. Broder C. Fritz Johansson var en till det yttre liten man, men till anden var han desto större.

Barnen växte upp i USA, men missionsandan och kärleken till Sverige fanns också i dem. Sonen Hugo kom tillbaka 1959 som missionär och hade under två och ett halvt år förmånen att få döpa 20 personer, många av dem i Kortedala i Göteborg. När han kom tillbaka gifte han sig med en annan svensk immigrant, Ann-Katrin Hägg från Karlskoga. Ann-Katrin hade också hon tjänat som missionär i Sverige, huvudsakligen på missionskontoret. Solveig gifte sig med en ung man som även han tjänat i Sverige på mission – Bob Coles. Äldsta dottern Linnea bildade också familj och Fritz och Astrid Johansson fick så småningom 20 barnbarn.

Solveigs make Bob avled efter en längre tids sjukdom, men hon återsåg en gammal ungdomskamrat som varit Hugos missionskamrat i Sverige 1961–1964, Steve Thomas. Han hade också en stark anknytning till Sverige genom att han gifte sig med en svensk flicka, Inger ”Kicki” Andersson, syster till Liselotte Henretta. Båda deras söner, Nicholas och Jonathan, utförde en mission i Sverige och Nicholas tyckte så mycket om sin mission här att han inte ville åka hem. Steve blev så småningom änkling då hans hustru fick en hjärntumör och avled. Solveig och Steve återknöt vänskapen som växte till kärlek och de gifte sig 2008.

Paret Thomas hade hört att det var möjligt för amerikanska par att komma till templet i Stockholm och verka under en längre tid och de ringde upp Solveigs barndomsgranne från Svartensgatan, Bengt Höglund, som då var tempelpresident, och han bekräftade möjligheten. Sedan dess har Solveig och Steve Thomas tjänat under sex perioder (sammanlagt 32 månader) i templet i Stockholm. Och om inte coronaviruset hade kommit i vägen hade vi nog sett dem här i somras också. De säger att deras kärlek till templet och Sverige har ökat mycket när de lyssnat till Herrens maningar. ■

Hugo som missionär i Göteborg. Han tjänade från 1959–1962.

Solveig och Steve Thomas utanför templet i Stockholm

Avresande missionärer

Gabriel Förnes från Örebro församling har kallats på mission. Han kommer att tjäna i Finlandmissionen Helsingfors. Gabriel är son till Vedel och Kerstin (f. Strand) Förnes. ■

Gabriel Förnes

Kallad på mission till skandinaviska Amerika

Om husaren Bengt P. Wolff (1832–1888)

Lisa Nyberg
Lunds församling

Mellan åren 1845–1930 emigrerade 1 250 000 svenskar, 850 000 norrmän och 309 000 danskar till Nordamerika. Många skandinaver flockades till de bördiga och skogrika områdena i det som i dag är delstaten Minnesota i USA. 1850 uppskattas Minnesota ha haft 4000 invånare – följande år hade befolkningen ökat till 100 000 och i folkräkningen år 1857 bodde 150 037 personer i området. 1858 inträdde delstaten Minnesota i den amerikanska unionen.

Området var på intet sätt okänt för kyrkans ledare eller medlemmar. Under 1840-talet sändes hundratals bröder till Minnesota för att hugga och såga timmer. Sedan flottades det den långa vägen på Mississippifloden ända till byggnationen av templet i Nauvoo i Illinois, vilket stod klart år 1846. Minneapolis Minnesota stav har publicerat en mycket intressant och läsvärd historik över sin stavs historia och utveckling. (Se: Minnesota Mormons: A History of the Minneapolis Minnesota Stake, skriven av Fayone B. Willes, 1990)

En av de allra första att kallas som missionär med specifik uppgift att missionera i Minnesota bland skandinaverna var Bengt P. Wolff. Han var född i Billinge i Skåne år 1832, som den yngste av fyra söner till husaren Pehr Pehrsson Wolff (1783–1858) och hans hustru Bengta Persdotter (1771–1828). Liksom sin far hade gjort tog Bengt värvning i de beridna trupperna och tjänstgjorde där som husar. Men evangeliet skulle komma att korsa hans väg och den 26 juli 1862 lät Bengt döpa sig i Malmö gren i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Han emigrerade två år senare, 1864. I Amerika kallade han sig för Wulff, Woolfenstein eller Wulffenstein. Strax efter framkomsten till Saltsjödalen 1865 kallades han av apostel Ezra T. Benson att leda Logans femte församling i Utah. I församlingen hade han många svenska och danska vänner. Viktiga projekt för församlingens medlemmar var att gräva bevattningskanaler och bygga bostäder. Efter nio år som församlingens ledare flyttade Bengt 1874 tillsammans med sin familj till St. George i södra Utah, bara för att följande år, per telegram, kallas till en heltidsmission i Minnesota. Han ordnade sina affärer och två veckor senare reste han till Salt Lake City, där han blev avskild av aposteln Orson Pratt.

Det var mycket enklare att resa till och från Utah år 1875 än det hade varit att komma vandrande över prärien 1864. Genom att järnvägen som förband västra och östra delarna av den stora amerikanska kontinenten blivit färdig och invigd 1869, kunde nu äldste Wulffenstein åka tåg till sin mission. Han var 43 år gammal. Vid den här tiden fanns inget missionskontor eller något av den organisation som dagens missionärer är en del av. De få tillhörigheterna han hade rymdes i en enkel väska. Inte mycket pengar i börsen, och kost och logi fick

Bengt P Wolff (1832-1888)

han förlita sig på att få från vänliga människor utefter vägen. Transporter skedde till fots. Han var ändå väldigt framgångsrik i sitt tjänande. Han organiserade bland annat Minnesotas första församling och flera därefter. Hans tillvägagångssätt var enkelt. När han kom till en ny plats förhörde han sig om där fanns några medlemmar i kyrkan. När han hade lokaliserat dessa och presenterat sig hade han tagit för vana att sedan be att få låna ortens skola, vilken förutom som skola fungerade som allmän samlingslokal och kyrka. Där höll han sedan ett allmänt möte. Vid ett tillfälle rapporterar han att han hållit 54 möten sedan han senast skrivit. Han höll regelbunden brevkontakt med apostel Orson Pratt och med tidningen Deseret News. Ett annat sätt att få kontakt med medlemmar i samhällen utan organiserad församling var att annonsera i lokalpressen.

Ibland besökte han också andra kyrkors möten och det hände att han blev ombedd att tala till de församlade. Trots denna vänlighet var det inte alltid som människor i hans omgivning uppskattade hans tjänande eller evangeliet som han predikade. Livet som missionär bland skandinaverna i Minnesota 1875–1877 hade många likheter med att vara missionär i Skåne på 1850-talet.

Eftersom äldste Bengt P. Wulffenstein förutom engelska pratade svenska, danska och något tyska kunde han effektivt kommunicera budskapet om evangeliet till sina undersökare och kyrkans medlemmar i Minnesota. Erfarenheterna av äldster med kunskaper i sina hemländers språk ledde kyrkans ledare att på 1880-talet uppmana medlemmarna att lära det uppväxande släktet sina fäders språk, så att de kunde vara effektiva missionärer.

Efter avslutad mission återvände Bengt P. Wulffenstein till sitt hem i St. George där han avled 1888. Innan dess tjänade han i templet och såg till att utföra tempelarbete för de närmaste generationerna i sin egen familj och släkt. ■

E. F. BOYD, COURTESY OF MINNESOTA HISTORICAL SOCIETY

Gatubild från Monticello, Minnesota 1865

Vill du bidra med en artikel till Lokala sidorna?

Vi tar gärna emot artiklar skrivna av medlemmar runtom i Sverige. Här kommer några råd till dig som vill bidra: Prata gärna med lokalredaktören om din idé till artikel i förväg. Alla typer av artiklar passar inte för publicering i *Liahona*. Vi vill hellre ha korta artiklar än långa. Vi vill hellre ha artiklar som handlar om människor än som beskriver möten och aktiviteter. Känner du någon som haft en speciell väg till det återställda evangeliet? Någon som haft en upplevelse som vi andra kan lära oss något av? Vill du skriva om en upplevelse från din mission, eller vill du berätta om hur någon gått den extra milen i sitt ämbete? Kontakta Terez Nilsson via telefon: 0708-430416, eller via e-post: **terez.nilsson@gmail.com** ■

SWEDISH